

348.19
พ. 3802/
ร. 2

ปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

ปริญญานิพนธ์
ของ
ณัฐติยา จตุรนาคกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

ตุลาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

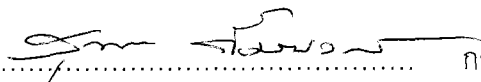
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

ประธาน

(ดร.จารุวรรณ สุกุลคุ)

กรรมการ

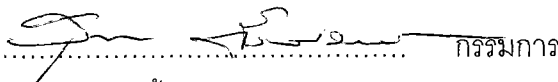
(ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ดร.จารุวรรณ สุกุลคุ)

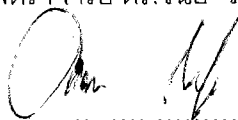
กรรมการ

(ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

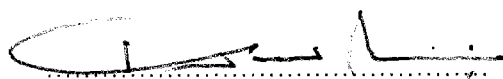
(รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ดร.อรรณพ โพธิสุข)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ดร.จรรวณ สกุลคุ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ และ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข กรรมการสอบปากเปล่า ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการวิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญณ์ ชิตพงศ์ อาจารย์ ดร.สมสุข วีระพิจิตร อาจารย์นพ กลิ่นจันทร์ คุณปิยะชาติ โชคพิพัฒน์ และคุณนคร ศรีสุโข ที่กรุณารับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจแบบสอบถามและให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถามจนทำให้การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์นพ กลิ่นจันทร์ ที่กรุณาให้โอกาสในการศึกษาต่อ

ขอขอบคุณนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ปีการศึกษา 2540 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำแผนกวิชาการอุดมศึกษา เพื่อน พี่ และน้อง วิชาเอก การอุดมศึกษา รุ่น 21 ทุกท่าน รวมทั้ง คุณธวัชชัย สังเกต อาจารย์กรรณก รุจินาม อาจารย์กฤษฎา เหล็กดี อาจารย์พรพิไล ทิพย์บำรุง อาจารย์นพมณี ฤทธิกุลสิทธิชัย อาจารย์อาภัสรา นพพรพงศา อาจารย์อัชฌา จารุจินดา คุณณัฐพล ชาวป่า และคุณไข่มพัสตร์ เรียบวงศ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้

และขอระลึกถึงความซาบซึ้งอย่างยิ่งคือกำลังใจที่ได้รับจาก อาจารย์พงษ์ศักดิ์ จตุรนาคากุล เด็กชายเจตน์ จตุรนาคากุล เด็กหญิงพิมพ์ชนก จตุรนาคากุล และสมาชิกในครอบครัว ชัยสง่าพงษ์ ทุกคน

สำหรับคุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแด่บิดา มารดา ครูและอาจารย์

ณัฐติยา จตุรนาคากุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1
ภูมิหลัง	1
ลักษณะของนักศึกษา	10
ประเภทของนักศึกษา	12
ปัญหาของวัยรุ่น	16
ปัญหาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา	18
ปัญหาของนักศึกษาด้านการศึกษา	22
ปัญหาของนักศึกษาด้านสังคม	25
ปัญหาของนักศึกษาด้านเศรษฐกิจ	27
ปัญหาของนักศึกษาด้านกิจกรรมนักศึกษา	29
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
ความมุ่งหมายของการวิจัย	59
วิธีดำเนินการวิจัย	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
อภิปรายผล	65
ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	87
ประวัติย่อผู้วิจัย	97

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนกและชั้นปี	34
2 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	37
3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	37
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาทางการศึกษาของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)	42
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านสังคมของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)	43
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านเศรษฐกิจของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)	44
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านกิจกรรม นักศึกษาของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)	44
8 การประเมินปัญหาด้านการศึกษาของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้	46
9 การประเมินปัญหาด้านสังคมของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้	47
10 การประเมินปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้	48

11	การประเมินปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาลานเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้	49
12	เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาลานเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขต พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามชั้นปี	51
13	เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาลานเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขต พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามแผนก	52
14	ทดสอบความแตกต่างของปัญหาของนักศึกษาลานเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ด้านการศึกษา จำแนกตามแผนก	53
15	เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาลานเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามรายได้ของ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	53
16	ทดสอบความแตกต่างของปัญหาของนักศึกษาลานเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	55
17	เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาลานเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขต พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	55
18	ทดสอบความแตกต่างของปัญหาของนักศึกษาลานเทคโนโลยีราชมณฑล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ด้านการศึกษา จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง	57

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาเศรษฐกิจของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยที่อัตราเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการได้ก้าวล้ำนำภาคเกษตรกรรมไปเป็นอันมาก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 1) ส่งผลให้การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 มีนโยบายและวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจให้อุตสาหกรรมนำการเกษตร (ธรรมนูญ ฤทธิณี. 2535 : 13) การเปลี่ยนแปลงที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้เกิดการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม (วันชัย จันทรวงศ์. 2535 : 1) ดังนั้น การเร่งรัดจัดการศึกษาและการฝึกอบรมทางด้านอาชีพทั้งในระบบและนอกระบบ จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้ได้กำลังคนที่เหมาะสมทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณที่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2536 : 1)

การเร่งรัดจัดการศึกษาดังกล่าวนี้นั้นเป็นส่วนของการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นการจัดการทางด้านอาชีพเพื่อให้บุคคลมีความรู้ในอาชีพนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาทางด้านการอาชีวศึกษาที่เปิดสอนทางด้านช่างอุตสาหกรรม ได้สนองตอบต่อนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535 - 2539) โดยการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ที่มุ่งเน้นการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพและปริมาณนักศึกษาในสายวิชาชีพสาขาช่างอุตสาหกรรม โดยเน้นในสาขาที่ขาดแคลนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และเสริมในระดับปริญญาตรีให้มีคุณธรรม จริยธรรม สุขภาพ และพละอนามัยที่สมบูรณ์ ตลอดจนมีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานได้จริง (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ. 2533 : 5)

แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือดังกล่าวได้ดำเนินการตอบสนองนโยบายโดยการรับผู้ที่สามารถผ่านการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ในแผนกต่าง ๆ คือ แผนกช่างยนต์ แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ แผนกช่างโลหะ แผนกช่างไฟฟ้า

แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์ และแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต โดยมีจำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา 2535 รวม 416 คน ปีการศึกษา 2536 รวม 376 คน ปีการศึกษา 2537 รวม 333 คน ปีการศึกษา 2538 รวม 376 คน และปีการศึกษา 2539 รวม 374 คน (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ. 2540 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)

นักศึกษาที่เข้าศึกษาในระดับนี้ จะมีอายุอยู่ในช่วง 17 - 19 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (ปทุมทวี พ่วงสุวรรณ. 2533 : 1) วัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยทางร่างกายจะมีการเจริญเติบโตทั้งความสูงและน้ำหนัก ลักษณะทางเพศปรากฏเด่นชัด การทำงานของระบบประสาทและอวัยวะภายในมีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการ ส่วนพัฒนาการทางปัญญานั้น จะสามารถใช้ความคิดของตนเองได้อย่างมีเหตุผล แสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักมองตัวเองและจะเรียนรู้จากการลองผิดลองถูก (วิทยา นาควัชระ. 2537 : 256) ในด้านอารมณ์ มักจะมีอารมณ์รุนแรง แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยและตรงเกินไป มีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ แยกตัวในบางครั้งและต้องการพึ่งตัวเอง อารมณ์ของวัยรุ่นที่สำคัญคือ ความโกรธ ความกลัว ความวิตกกังวล ความสนใจ เป็นต้น โดยความโกรธของวัยรุ่นอาจเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ เช่น เมื่อถูกล้อเลียน ถูกลงโทษที่ไม่เป็นธรรมจากผู้ปกครองหรืออาจารย์ วัยรุ่นจะแสดงความโกรธ โดยการโต้เถียงด้วยคำพูด การหลบหนีออกจากสภาพแวดล้อมที่ทำให้โกรธ การแสดงกิริยาอาการที่ค่อนข้างรุนแรง เช่น กระเทียมเท้า กระแทกประตู ขังตัวเองอยู่ในห้องเพียงคนเดียว โดยไม่ยอมพบหน้าใคร ส่วนความกลัวนั้นมักจะเป็นความกลัวที่เกิดจากสถานการณ์ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น กลัวการอยู่คนเดียว กลัวถูกทำโทษ กลัวการถูกให้ทำสิ่งต่าง ๆ ต่อหน้าคนไม่คุ้นเคยหรือเพื่อน เป็นต้น สำหรับความวิตกกังวลนั้น จะมีบทบาทและมีผลกระทบต่อกิจกรรมของวัยรุ่นมาก โดยเฉพาะในเรื่องการเรียน การปรากฏตัว ความสัมพันธ์ทางเพศและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านต่าง ๆ ความวิตกกังวลนี้ จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม สภาพทางสังคม สภาพทางครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู นอกจากนี้ในเรื่องความสนใจวิชาที่เรียน วัยรุ่นมักจะสนใจวิชาที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ตนเอง วิชาใดที่ตนเองไม่พอใจก็อาจจะไม่ชอบ ความไม่พอใจหรือไม่ชอบวิชาต่าง ๆ อาจเป็นผลมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่ชอบผู้สอน ไม่ชอบวิธีสอน เรียนวิชานั้น ๆ ไม่เข้าใจหรือตามไม่ทัน มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชานั้น ๆ มาก่อน เป็นต้น วัยรุ่นนั้นมีความต้องการที่เป็นอิสระทั้งในด้านความคิดและการกระทำ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังต้องการที่จะได้รับการช่วยเหลือหรือพึ่งพาอาศัยบิดามารดา หรือผู้ปกครองในเรื่องของเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายตามที่ตนต้องการ หรือต้องการที่จะได้รับความรู้หรือประสบการณ์ต่าง ๆ จากอาจารย์ (บรรเทิง ชลช่วยชีพ. 2533 : 97) ส่วนพัฒนาการทางสังคมนั้น

วัยนี้เป็นวัยที่กลุ่มมีอิทธิพล ต้องการเข้ากลุ่ม ต้องการให้กลุ่มยอมรับ เป็นวัยรวมพวก เลียนแบบ บางคนอาจแยกตัวหลบซ่อนไม่เข้ากลุ่มเพื่อน ดังนั้นการให้วัยนี้ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน จึงเป็นรากฐานของความสัมพันธ์ทางสังคมในอนาคต วัยนี้นับว่าเป็นระยะสำคัญของการแสดงวุฒิภาวะทางสังคม (วิทยา นาควัชร. 2537 : 245)

นอกจากนักศึกษาในวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ตามวัยดังได้กล่าวมาแล้ว จากการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพและพฤติกรรมของผู้เรียนสายวิชาชีพ ซึ่งมีช่วงอายุอยู่ในวัยรุ่นพบว่า (รุ่งทิพา เสาร์สิงห์ และทักษิณา เครือหงส์. 2537 : 19 - 20) วัฒนธรรมของสถาบันการศึกษา การสอนของอาจารย์ และธรรมชาติของสาขาวิชา ทำให้เกิดลักษณะเฉพาะด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรมแก่นักศึกษาในแต่ละแผนกวิชา เช่น นักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ช่างโลหะ ช่างยนต์ ส่วนใหญ่จะมีความตั้งใจเรียนในวิชาปฏิบัติ หรือวิชาชีพมากกว่าวิชาทฤษฎีหรือวิชาในกลุ่มสามัญ เพราะเข้าใจผิดว่าวิชาชีพเท่านั้นที่ทำให้ตนมีงานทำได้ นักศึกษากลุ่มนี้จะมีการแสดงออกอย่างเปิดเผยจริงใจทั้งการแสดงออกและการพูดจาที่ตรงไปตรงมา มีเหตุผลและมีน้ำใจช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า มีความรักพวกพ้องสูงช่วยเหลือเพื่อนในทุกเรื่องทั้งทางที่ถูกและทางที่ผิดให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าอาจารย์หรือพ่อแม่ ถ้ากลุ่มเพื่อนจะทำอะไรก็มีการทำตามกัน หากใครไม่ทำตามจะไม่มีใครคบ อีกทั้งการจะอยู่ในกลุ่มได้ก็ต้องทำตามมติส่วนใหญ่ ไม่ว่ามันนั้นจะเป็นเรื่องที่ถูกหรือผิดก็ตาม เด็กที่เรียนเก่งมาก ๆ ตั้งใจเรียนอย่างเดียวไม่เข้ากลุ่มเพื่อน จะไม่ค่อยมีเพื่อนเพราะเพื่อนส่วนใหญ่ไม่คบด้วย แต่ถ้าหากเรียนเก่งและเข้ากลุ่มด้วยก็สามารถอยู่ในสังคมกลุ่มเพื่อนได้ สำหรับนักศึกษาช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ เทคนิคคอมพิวเตอร์ จะมีความกระตือรือร้นและมีความตั้งใจเรียนในทุก ๆ วิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยเฉพาะวิชาที่เป็นคำนวณ จะทำได้ดีมาก กลุ่มนี้จะมีการแข่งขันในการเรียนระหว่างกลุ่มสูง เพราะส่วนใหญ่เป็นเด็กที่เรียนดี ผลการเรียนจึงสูงไปด้วย ทำให้คนที่ผลการเรียนด้อยกว่าต้องพยายามหาที่เรียนพิเศษเพื่อจะได้เรียนให้ทันเพื่อน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการทำกิจกรรมในกลุ่มเพื่อน แต่หากกิจกรรมนั้นมีผลกระทบต่อการเรียนในทางไม่ดีก็จะไม่ทำ นักศึกษาที่เรียนเก่งและช่วยเหลือเพื่อน เช่น ช่วยติว จะมีเพื่อนมาก ส่วนผู้ที่เรียนเก่งแต่เห็นแก่ตัว มักไม่มีเพื่อนคบด้วย ดังนั้นบุคคลที่กลุ่มยอมรับคือกลุ่มเด็กที่เรียนเก่ง ช่วยเหลือเพื่อน ทำกิจกรรมบ้าง จะเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนและระบบรุ่นพี่ รุ่นน้องจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษากลุ่มนี้อย่างมาก โดยจะทำตามที่กลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่าดี รวมทั้งทำตามมติของรุ่นพี่

การที่นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) นี้ มีลักษณะที่ประกอบไปด้วยการเปลี่ยนแปลง

ตามพัฒนาการของวัย อีกทั้งมีลักษณะบุคลิกภาพและพฤติกรรมเฉพาะของนักศึกษาสายวิชาชีพ ดังได้กล่าวมา เมื่อมาอยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันย่อมประสบปัญหาต่าง ๆ จากการศึกษางานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาสายอาชีพในสถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษา พบว่า นักศึกษาประสบ ปัญหาซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตตาก มีปัญหาด้านการเรียน เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำเรื่องการเรียนรู้ ไม่กล้าถามอาจารย์เมื่อมีปัญหาการเรียน เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา สำหรับปัญหาด้านสังคมนั้น พบว่า นักศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว ไม่แน่ใจในเรื่องมารยาทของตนเองในสังคม ไม่กล้าพูดในที่ชุมชน ไม่ทราบวิธีฝึกให้มีความมั่นใจในตนเอง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักศึกษาต่างแผนกวิชา มีน้อย ส่วนปัญหาด้านการเงินนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการได้รับเงินจากผู้ปกครอง น้อย รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ ผู้ปกครองจ่ายเงินให้ไม่แน่นอน ไม่มีเงินพอซื้ออุปกรณ์ การเรียน (พิมพ์มาส ดัณเจริญรัตน์. 2532 : 173) สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ นั้น ศึกษาพบว่า มีปัญหาด้านการเรียนในเรื่องบรรยากาศใน ห้องเรียนไม่เหมาะสม การทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระจากการอ่านหนังสือได้ช้า ไม่รู้จักแบ่ง เวลาเรียน นอกจากนี้ นักศึกษายังมีปัญหาด้านการเงินเกี่ยวกับการจัดระบบการใช้จ่ายของตนเอง ไม่ดีพอ รวมทั้งมีปัญหาเกี่ยวกับเงินใช้จ่ายส่วนตัว โดยปัญหาด้านเพื่อนและสังคมนั้น นักศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับความรู้สึกประหม่าหรือตื่นเต้น เมื่อต้องปรากฏตัวในที่ชุมชนเนื่องจากขาดความ มั่นใจ ไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเองต้องปรึกษาผู้อื่นอยู่เสมอ มีความวิตกกังวล และไม่สามารถ ปรับตัวในเรื่องต่าง ๆ ได้ตามปกติ (วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. 2536 : 78) และจากการศึกษาวิจัย ของ สุวรรณ สุขสมภักดิ์ (2530 : 74) พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เกษตรนครศรีธรรมราช มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาเกี่ยวกับตารางเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการ จัดกิจกรรมนักศึกษา ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยที่สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษาใน ภาคใต้ นั้น มีปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรม เช่น ขาดการวางแผนที่ดีในการจัดกิจกรรม ขาดการ ประเมินผลและติดตามผลการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งขาดการประสานงานที่ดีระหว่าง วิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาผู้ทำกิจกรรม นักศึกษาบางกลุ่มมีทัศนคติไม่ดีต่อการจัด กิจกรรม ไม่สนับสนุนและไม่ให้ความร่วมมือ อีกทั้งไม่เข้าร่วมกิจกรรม เพราะเห็นว่ามีผลเสียต่อ การเรียน ส่วนการศึกษาวิจัยของปิยะชาติ โชคพิพัฒน์ (2535 : 124) พบว่า นักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาเกี่ยวกับการที่อาจารย์

ส่วนมากไม่สนใจการจัดกิจกรรมนักศึกษา ขาดการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กลุ่มนักศึกษาที่จัดกิจกรรมขาดผู้ประสานงานกิจกรรมที่ดี ขาดการจูงใจให้เข้าร่วมกิจกรรม และนักศึกษาต้องใช้เวลาในการเรียนมากจนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม

ปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาประสบดังกล่าวมานี้ ย่อมทำให้นักศึกษาเกิดอุปสรรคและความไม่สบายใจขณะศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา อีกทั้งเกิดความท้อถอยและหมดกำลังใจเรียน นอกจากนี้ยังมีผลกระทบถึงการศึกษาดังที่ เบญจามา สุทธะพินทุ (2536 : 66) ศึกษาพบว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาสำเร็จช้ากว่ากำหนดและออกกลางคันนั้น เกิดจากการที่นักศึกษาประสบกับปัญหาต่างๆ ได้แก่ การปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนในวิทยาเขตไม่ได้ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี ไม่มีวิธีแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของตน และไม่ชอบเรียนในแผนกวิชาที่ไม่สมัครใจและจากการศึกษาของดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2534 : บทคัดย่อ) พบว่า การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ เกิดจากปัญหาที่เกี่ยวกับวัสดุฝึกงานไม่เพียงพอขาดที่ปรึกษาการเรียน ห้องปฏิบัติการและห้องเรียนไม่เพียงพอและไม่พอใจต่อผลการเรียน การที่นักเรียนต้องประสบกับปัญหาทำให้เกิดอุปสรรคและความไม่สบายใจ เกิดความท้อถอยหมดกำลังใจ หรือต้องสำเร็จช้ากว่ากำหนดและออกกลางคันนี้ หากสถาบันการศึกษาสามารถรับรู้ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับนักศึกษาในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหแก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาสามารถประสบความสำเร็จทางการศึกษาตามที่นักศึกษาและสถาบันมุ่งหวัง

ด้วยเหตุผลดังได้กล่าวมา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ประสบกับปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านกิจกรรมนักศึกษา ในลักษณะใด มีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอันได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์แนะแนว และอาจารย์ผู้สอน ได้เข้าใจถึงปัญหาของนักศึกษาและนำไปใช้ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นกับนักศึกษา รวมทั้งนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้รับการพัฒนาในทุกด้าน อีกทั้งมีคุณลักษณะสมดังความมุ่งหวังของสถาบัน เพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ใน 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านกิจกรรมนักศึกษา
2. เพื่อประเมินปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) โดยทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ตามตัวแปร ชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ในด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์
2. นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีต่างกัน มีปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่อยู่แผนกต่างกัน มีปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยนี้ จะเป็นแนวทางแก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์แนะแนวของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักศึกษา และการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางแก่

ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครอง ในการร่วมมือกันจัดปัญหาของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

✓ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ปีการศึกษา 2540

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ปีการศึกษา 2540 จำนวน 397 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของนักศึกษา แยกเป็น

2.1.1 ชั้นปี ได้แก่

2.1.1.1 ชั้นปีที่ 1

2.1.1.2 ชั้นปีที่ 2

2.2.2 แผนก ได้แก่

2.2.2.1 แผนกช่างยนต์

2.2.2.2 แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์

2.2.2.3 แผนกช่างโลหะ

2.2.2.4 แผนกช่างไฟฟ้า

2.2.2.5 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์

2.2.2.6 แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์

2.2.2.7 แผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต

2.2.3 รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เฉลี่ยต่อเดือน โดยแบ่งเป็น 3

ระดับ ได้แก่

2.1.3.1 รายได้ระดับต่ำ ได้แก่ ต่ำกว่า 10,000 บาท

2.1.3.2 รายได้ระดับปานกลาง ได้แก่ ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท

2.1.3.3 รายได้ระดับสูง ได้แก่ มากกว่า 20,000 บาท

2.1.4 อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ได้แก่

2.1.4.1 รับราชการ

2.1.4.2 รัฐวิสาหกิจ

2.1.4.3 รับจ้าง

2.1.4.4 ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ

2.1.4.5 เกษตรกรรม

2.1.4.6 อื่น ๆ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักศึกษาต่อระดับปัญหาทางการศึกษา

ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง อุปสรรคหรือความรู้สึกไม่สบายใจที่นักศึกษาประสบในระหว่างที่ศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในที่นี้จำแนกปัญหาออกเป็น 4 ด้าน คือ

1.1 ปัญหาทางการศึกษา หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับการปรับตัวทางการเรียน ความสัมพันธ์กับอาจารย์ สภาพแวดล้อมทางวิชาการเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ห้องสมุด เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ วัสดุฝึกปฏิบัติ

1.2 ปัญหาด้านสังคม หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคมกลุ่มเพื่อน อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

1.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับการใช้จ่ายค่าอาหาร เครื่องนุ่งห่ม อุปกรณ์การเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง อุปสรรคและความรู้สึกไม่สบายใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่จัดโดยฝ่ายกิจการนักศึกษา สโมสรนักศึกษา และชมรมต่าง ๆ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ที่กำลังศึกษาในแผนกช่างยนต์ แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ แผนกช่างโลหะ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์ แผนกวิศวกรรมเขียนแบบ และออกแบบการผลิต ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540

3. ชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นในการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2539 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชั้นปี คือ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2

4. แผนก หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดการเรียนการสอนในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2540 7 แผนก คือ แผนกช่างยนต์ แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ แผนกช่างโลหะ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์ แผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหานักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ผู้วิจัยจัดลำดับสาระดังนี้ คือ ลักษณะของนักศึกษา ประเภทของนักศึกษา ปัญหาของวัยรุ่น ปัญหาของนักศึกษาทางการศึกษา ปัญหาของนักศึกษาด้านสังคม ปัญหาของนักศึกษาด้านเศรษฐกิจ และปัญหาของนักศึกษาด้านกิจกรรมนักศึกษา

ลักษณะของนักศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่โดยทั่วไปจะมีอายุประมาณ 17 - 21 ปี ซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (ปุนทรี พวงสุวรรณ. 2533 : 1) วัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหันรวดเร็วไม่แน่นอน เข้าใจค่อนข้างยากและละเอียดซับซ้อน (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2530 : 154) อีกทั้งเป็นวัยที่กำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขและปรับปรุงตนเอง เพื่อจะได้ดำรงชีวิตต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ และหากศึกษาถึงลักษณะของนักศึกษาในวัยนี้ จะพบว่ามีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. มีพฤติกรรมต่าง ๆ แปลกไปจากกลุ่มอื่นไม่ว่าจะเป็นด้านพฤติกรรมการแสดงออกหรือด้านการใช้คำศัพท์หรือการใช้ภาษาพูดที่แปลกออกไป
2. เป็นผู้มีอารมณ์อ่อนไหว เปลี่ยนแปลงไปได้ง่าย เช่น ใจร้อน อุนเฉียวง่าย น้อยใจเก่ง เป็นต้น
3. ต้องการอิสระภาพ ไม่ต้องการให้ผู้อื่นมายุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของเขา ไม่ต้องการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับขมขืน ไม่ต้องการคำแนะนำ หรือชี้แนะจากผู้ใหญ่ ต้องการคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง พฤติกรรมที่เห็นได้ชัด เช่น การแต่งกาย การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเห็นของตนเองที่เชื่อว่าเป็นกิจกรรมที่ถูกต้อง
4. ต้องการเพื่อน ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ต้องการมีทุกอย่างเหมือนเพื่อนหรือดีกว่าเพื่อน จึงมองเห็นชัดเจนว่านักศึกษาจะจับกลุ่มตามความสนใจของกลุ่มเพื่อนและของตนเอง จำยอมฝืนใจ ฝืนความรู้สึกของตน เพื่อให้เพื่อนยอมรับ ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ
5. มีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ แต่เนื่องจากยังขาดประสบการณ์ จึงมีความคิดเห็นหรือมีกิจกรรมที่รุนแรงและผิดพลาดอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมใด ๆ นักศึกษาจะสนใจ

และจะพยายามทำเต็มความสามารถแต่ก็ยังมีข้อผิดพลาด เช่น ไม่สามารถควบคุมเวลาในการจัดกิจกรรม เป็นต้น

6. มีความรู้สึกรักความยุติธรรมอย่างรุนแรง ถ้าเห็นที่เกิดความอยุติธรรม หรือพบว่าตนเองไม่ได้รับความยุติธรรม จะเกิดการรวมตัวกันต่อต้านเรียกร้องทันที

7. มีการตอบโต้พฤติกรรมและสถานการณ์ใด ๆ โดยไม่มีเหตุผล ไม่คำนึงถึงผลเสียและมักจะเจ็บใจแทนเพื่อน จึงเป็นปัญหาที่พบกันอยู่เสมอ เช่น การยกพวกทำร้ายกัน เป็นต้น

8. เป็นวัยที่มีความคิดเพื่อฝัน ฝันงานในบางครั้ง จึงต้องการให้ผู้ปกครอง ครู หรือผู้เกี่ยวข้องสนใจและเข้าใจในทางที่ถูกต้อง (สมสุข ธีระพิจิตร. 2536 : 147 - 148)

นอกจากนักศึกษาจะมีลักษณะดังกล่าวนี้แล้ว ยังพบว่ามีลักษณะของอารมณ์ที่รุนแรง มีอุดมคติสูง ทนไม่ได้ต่อความไม่ยุติธรรมของสังคมและความผิดต่าง ๆ เป็นผู้ที่เข้ามหาวิทยาลัยด้วยความกระหายที่อยากจะรู้ อยากจะเห็น เต็มใจที่จะทำงานแต่หลังจากเรียนไปได้ 1 ปี ความอยากรู้ อยากเรียนจะลดน้อยลงไปตามลำดับ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 40) ลักษณะต่าง ๆ ของนักศึกษาโดยรวมนี้ หากจำแนกลักษณะนักศึกษาตามชั้นปีแล้ว ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 38 - 39) กล่าวว่า จะมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อความมุ่งหวัง ดังนี้

1. ความสำเร็จในเชิงวิชาการ สนใจการศึกษาหาความรู้ความคิดต่าง ๆ
2. ต้องการความเข้าใจตนเอง (Self Understanding) เข้าใจปัญหาสังคมรวมทั้ง

แสวงหาเอกลักษณ์ของตน

3. แสวงหาฐานะส่วนตัว

4. มีความเป็นมิตร ผูกพันกับเพื่อนและชอบอยู่ในกลุ่ม

5. มีมนุษยธรรม สุภาพเรียบร้อย ให้ความคุ้นเคยและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความรู้สึกระคนกันระหว่างความกลัวและความตื่นเต้น จะเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในมหาวิทยาลัย

ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นั้น ส่วนมากมักจะเกิดความไม่พอใจมหาวิทยาลัย แต่ในบางกรณีก็เพียงแต่มีความรู้สึกเบื่อและรู้สึกเฉย ๆ ไม่ยินดียินร้ายต่อสภาพทั่วไปในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ก็เพราะพวกนี้ถูกทอดทิ้งและไม่ได้รับการเอาใจใส่ จนกระทั่งเกิดความรู้สึกมาเองว่าตนเองเป็นคนขาดความรับผิดชอบ ดังนั้น ลักษณะภายนอกของนักศึกษาเหล่านี้ก็คือ การริเริ่มสร้างเสริมความเป็นแบบแผนของกลุ่มย่อยขึ้นจนเกิดเป็นวัฒนธรรมเพื่อนฝูง (Peer culture)

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สูงมาก สำหรับในกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ด้วยกันเองจะมีความคิดเห็นแตกแยกออกไปน้อยมาก กล่าวคือมีความคิดไปในแนวเดียวกันเป็นส่วนมาก มีค่านิยมคล้ายคลึงกัน และทุกคน

จะมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ลักษณะที่คล้ายกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คือความไม่พอใจมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ รวมทั้งวิพากษ์วิจารณ์มหาวิทยาลัยอย่างรุนแรง

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแนวโน้มที่จะหันความสนใจไปจากมหาวิทยาลัย จะไม่มีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่ไม่สนใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของนักศึกษา รวมทั้งไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนักศึกษาด้วยตนเอง โดยส่วนมากแล้วจะสนใจกับเรื่องส่วนตัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องภายหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีไปแล้ว

สำหรับข้อสังเกตที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งคือ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 นั้น จะพบว่าเป็นได้ทั้งมิตรและศัตรูต่อกัน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 นั้น มักจะเป็นเพื่อนฝูงกันก็ต่อเมื่อเรียนวิชาที่เหมือน ๆ กัน และอยู่ในชั้นเดียวกันเท่านั้น แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนมากต่างคนต่างอยู่ และไม่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งต่อกัน

จากลักษณะนักศึกษาและการจำแนกนักศึกษาตามองค์ประกอบต่าง ๆ ดังได้กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าลักษณะของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น ได้รวมเอาลักษณะของวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น รวมทั้งลักษณะเฉพาะของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้นักศึกษาในแต่ละชั้นปียังมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปทั้งความรู้สึก ความคิดเห็น และพฤติกรรมที่แสดงออกอีกด้วย

ประเภทของนักศึกษา

การจำแนกประเภทของนักศึกษานั้น หากจำแนกประเภทโดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ แล้ว สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. จำแนกตามพฤติกรรมและเจตคติ

การจำแนกในลักษณะนี้ จำแนกตามลักษณะโครงสร้างของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย (The Clark and Trow Subculture Model) ซึ่งยึดองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ความคิดอ่านทางสติปัญญา รวมทั้งทางวิชาการของนักศึกษา และการแสดงออกซึ่งเจตจำนงที่มีต่อมหาวิทยาลัย การจำแนกลักษณะนักศึกษาโดยพิจารณาจากพฤติกรรมและเจตคตินี้ สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภท คือ (ทองเรียน อมรชกุล. 2525 : 35 - 36)

1.1 พวกนักวิชาการ (Academic Subculture) นักศึกษากลุ่มนี้เป็นพวกที่ขยันขันแข็งหมกมุ่นอยู่กับวิชาการ มักชอบแสดงออกซึ่งความคิดเห็นในเชิงวิชาการ และชอบเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ พวกนี้ชอบทำงานหนัก ได้รับความสำเร็จในทางวิชาการ

มีเกรดเฉลี่ยสูง และมักพูดคุยแต่วิชาการนอกห้องเรียนเป็นประจำ โดยทั่วไปแล้วนักศึกษากลุ่มนี้มุ่งศึกษาหาความรู้จริง ๆ ลักษณะที่เห็นได้ง่ายก็ได้แก่ การชอบเข้าไปศึกษาหาความรู้ในห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ และเข้าร่วมในการสัมมนาทางวิชาการ ระดับความมุ่งหวังของนักศึกษากลุ่มนี้คือการได้เข้าไปศึกษาต่อในระดับหลังปริญญาตรี หรือเข้าศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาชั้นสูง พฤติกรรมของนักศึกษากลุ่มนี้ก็เพื่อความเป็นนักการศึกษาและนักวิทยาศาสตร์ที่แท้จริง ดังเช่นครูอาจารย์ทั่วไป โดยสรุปนักศึกษาพวกนี้เห็นว่า มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม สติปัญญา และเปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้อย่างเต็มที่

1.2 พวกต่อต้านรุกราน (Nonconformist Subculture) นักศึกษาพวกนี้เป็นผู้ที่มีความคิดอ่านในเชิงวิชาการและสติปัญญาดี แต่มักไม่ยุ่งเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยคือ ปลีกตัวออกห่าง โดยทั่วไปแล้วนักศึกษาพวกนี้มีแนวโน้มที่จะแสวงหาสิ่งที่มีความหมายเฉพาะต่อชีวิตของตนเอง เท่านั้น มีความสนใจในเรื่องการประกอบอาชีพเพียงเล็กน้อย และไม่ชอบร่วมกิจกรรมนักศึกษา ลักษณะเด่นของนักศึกษากลุ่มนี้คือ การแสดงความก้าวร้าวไม่เห็นด้วย (Aggressive Nonconformist) โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการบริหารมหาวิทยาลัย และมักไม่ยุ่งกับกิจกรรมของมหาวิทยาลัย รวมทั้งครูอาจารย์ กล่าวโดยสรุปนักศึกษาพวกนี้ชอบลีลาในการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบฉบับของตนเอง มุ่งสร้างเสริมเอกลักษณ์ของตนเองโดยเฉพาะมีความตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) รวมทั้งมีความไม่พึงพอใจต่อองค์การที่ตนสังกัดอยู่ ลักษณะนักศึกษาที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้รวมเอาพวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปทัสสถานของกลุ่มด้วย เช่น ฮิปปี พวกชอบใช้ชีวิตสนุกสนาน (Bonemians) พวกชอบเล่นการเมือง (Political Activities) พวกหัวกบฏ (Rebels) พวกวางเฉย (Apathetic Students) และพวกนักศึกษาที่มีลักษณะแปลกไม่เหมือนนักศึกษาทั่วไป (Alienated Students)

1.3 พวกที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย (Collegiate Subculture) นักศึกษาพวกนี้ส่วนใหญ่จะทำตัวจงรักภักดีต่อมหาวิทยาลัย และปฏิบัติตนสอดคล้องกับความต้องการของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามนักศึกษาพวกนี้ไม่เป็นผู้หมกมุ่นในวิชาการแต่ประการใด แต่จะนิยมใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ชอบเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตรทุกอย่าง รวมทั้งกีฬา ชอบรวมกลุ่มอยู่และมีเพื่อนสนิทมิตรสหายมากมาย เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้ต้องไปเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ครูอาจารย์ ดังนั้นการอุทิศตนเองเพื่อการศึกษาเล่าเรียนจึงมีน้อยไป สรุปได้ว่านักศึกษาพวกนี้ชอบสังคมและเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ

1.4 พวกตั้งใจศึกษาอบรมเพื่อการประกอบอาชีพ (Vocational Subculture) นักศึกษาพวกนี้โดยปกติแล้ว ไม่ชอบการศึกษาเล่าเรียนในทางวิชาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องใช้สติปัญญาอย่างสูงส่ง และในขณะเดียวกันก็ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมของมหาวิทยาลัย แต่นักศึกษา

ประเภทนี้ยอมรับว่า การศึกษาเล่าเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นการฝึกฝนทางอาชีพ (Off-the-Job Training) อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อให้ได้ปริญญาบัตรและเพื่อการปรับปรุงอาชีพหรืองานที่ทำให้ดีขึ้นเหนือสิ่งอื่นใด นักศึกษากลุ่มนี้จะไม่ใส่ใจกับการออกความคิดเห็น การเรียนรู้ในเชิงวิชาการ กิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมนอกหลักสูตร โดยสรุปแล้วนักศึกษากลุ่มนี้มุ่งฝึกฝนเพื่อตนเองจะได้ออกไปประกอบอาชีพให้ได้ผลดี

2. จำแนกตามบุคลิกภาพ

การจำแนกลักษณะนักศึกษาตามบุคลิกภาพนี้ อาศัยทฤษฎีบุคลิกภาพของ ฮอลแลนด์ (Holland's Theory of Personality Type) จำแนกประเภทของนักศึกษาออกเป็น 6 ประเภท คือ (Walsh, 1973 : 66 - 67)

2.1 พวกมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง (Realistic Person) โดยทั่วไปบุคคลประเภทนี้มักมีพฤติกรรมก้าวร้าว ค่อนข้างเป็นพวกอนุรักษ์นิยม สนใจกิจกรรมที่ใช้เครื่องจักรมากกว่ากิจกรรมทางสังคม มีความไวต่อการรับรู้ทางประสาทสัมผัส ชอบอ่าน ชอบแก้ปัญหา หลีกเลี่ยงงานที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2.2 พวกชอบการศึกษาค้นคว้า (Investigation Person) บุคคลประเภทนี้ชอบการศึกษามากกว่าการแก้ปัญหาโดยตรง มักชอบงานที่มีลักษณะคลุมเครือมีเงื่อนไข และสนุกสนานกับการคิดเพื่อให้เกิดความกระจ่าง นอกจากนี้มักเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ รอบคอบมีความเป็นอิสระ ใช้อาย และชอบการเปลี่ยนแปลง

2.3 พวกชอบสังคม (Social Person) บุคคลประเภทนี้จะให้ความสนใจกับสังคมสูง ชอบสอน มีความรับผิดชอบสูง และมีมนุษยสัมพันธ์

2.4 พวกหัวโบราณ (Conventional Person) บุคคลประเภทนี้ชอบความมีระเบียบเรียบร้อย ชอบร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ แต่มักพยายามหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่ยังไม่กระจ่างชัด

2.5 พวกผู้จัดงานธุรกิจ (Entreprising Person) มักเป็นบุคคลประเภทพูดเก่ง ชอบครอบงำผู้อื่น และชอบสังคม รวมทั้งชอบเป็นหัวหน้าในชุมชน หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านการเงิน ธุรกิจและอื่น ๆ

2.6 พวกนักศิลปะ (Artistic Person) บุคคลประเภทนี้ต้องการแสดงออกถึงความ เป็นเอกลักษณ์บุคคล มักริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ โดยไม่ลอกเลียนแบบ เป็นคนไม่ชอบสังคม ไม่มีระเบียบ ควบคุมตัวเองได้น้อย

การจำแนกนักศึกษาโดยพิจารณาองค์ประกอบด้านบุคลิกภาพนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 35) มีความเห็นว่าสามารถแบ่งนักศึกษาออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. วิทย์ชนิด เป็นนักศึกษาประเภทที่ให้ความสนใจในกิจกรรมสังคมดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี เพื่อจะพัฒนาตนเองและสังคม
2. อาชีวนิสิต ประเภทนี้ต้องการจบเร็วเพื่อพัฒนาตนเองออกไปทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม เป็นการเรียนให้จบเพื่อทำงานหรือให้มีงานทำ
3. ศักขตินิสิต ประเภทนี้เป็นพวกหนอนหนังสือ ชีวิตขึ้นอยู่กับผลการเรียน อ่านหนังสือตลอด เข้าสังคมไม่เป็นแต่เรียนดี เห็นแก่ตัว สติปัญญาดีและแก้ไขปัญหามาก
4. อิสระนิสิต พวกนี้จะมีความเป็นอิสระในตนเอง คิดอะไรเป็นประโยชน์ต่อสังคม ชอบความแตกต่าง ชอบทะเลาะกับผู้อื่น

3. การจำแนกตามความสามารถ

การจำแนกโดยพิจารณาองค์ประกอบด้านความสามารถนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ (ประกอบ คูปรัตน์. 2530 : 186)

3.1 เก่งคิด นักศึกษาบางคนด้านสภาพปัญญา พื้นฐานทางการศึกษาและการฝึกอบรมที่ผ่านมาของเขา ทำให้เขามีความสามารถในเรื่องของการใช้ความคิด เนื้อหาวิชาหรือทฤษฎีได้มากกว่าคนอื่น ๆ

3.2 เก่งคน บางคนมีความโน้มเอียงที่จะมีทักษะในการทำงานกับคนได้ดีมีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักการสื่อความหมาย การติดต่อ หรือการจัดการที่ต้องเกี่ยวกับคน

3.3 เก่งงาน บางคนไม่ถนัดทฤษฎี ไม่ค่อยคิดได้ลึกซึ้งหรือไม่ถนัดที่จะทำงานกับคน แต่ถ้าให้ทำงานอะไรที่ต้องลงมือปฏิบัติแล้วจะสามารถทำได้ กล่าวคือ เป็นนักปฏิบัติ

4. จำแนกตามความมุ่งหมายในการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

การจำแนกในลักษณะนี้ สรรเสริญ อุทัยเฉลิม (2524 : 183 - 184) ได้จำแนกนักศึกษาออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ไว้ 3 ประเภท คือ

4.1 ประเภทมาเรียนเพื่อหาความรู้แต่เพียงอย่างเดียว ไม่สนใจสิ่งแวดล้อมสังคมภายนอก เป็นหนอนหนังสือ

4.2 ประเภทมาเรียนเพื่อแสวงหาความรู้เพื่อตนเองและสังคม พวกนี้จะต่างกับพวกแรก เขาจะศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม ให้ความสำคัญออกไปบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมให้ดีขึ้น

4.3 ประเภทแสวงหาความคิดใหม่ พวกนี้ได้ชื่อว่าเป็นพวกหัวก้าวหน้าไม่ยอมหยุดนิ่ง พยายามหาความรู้ใหม่ ๆ ชอบแสดงออก แสดงความคิดใหม่ ๆ แปลก ๆ พวกนี้ได้ชื่อว่า "ปัญญาชน" พวกนี้ได้รับการเอาใจใส่จากอาจารย์ช่วยชี้แนะแนวทางให้ข้อคิดที่ถูกต้องใจกว้าง

ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น คนพวกนี้จะทำให้กลุ่มนี้ที่นำกลุ่มอื่น ๆ ได้ เพราะถือเป็นพวก
ก้าวหน้าหรือกลุ่มปฏิกริยา

การจำแนกนักศึกษาโดยพิจารณาจากจุดมุ่งหมายในแนวทางของสรรพสิริณ อุทัยเฉลิม
นี้ เตือนใจ ชีวภักดี (2526 : 110) กลับมีความเห็นว่าน่าจะแบ่งนักศึกษาออกเป็นประเภทใหญ่
ได้เพียง 2 ประเภท คือ นักศึกษาประเภทที่เข้ามหาวิทยาลัยเพราะต้องการเรียน และนักศึกษา
ประเภทที่เข้ามหาวิทยาลัยเพราะความจำเป็น

นักศึกษาที่เข้ามหาวิทยาลัยเพราะต้องการเรียนนั้น ได้แก่ นักศึกษาที่เลือกเข้ามาเรียน
ในคณะและมหาวิทยาลัยที่ชอบและสอบเข้าได้ หรือพวกที่สอบเข้าเรียนในคณะที่ไม่ชอบแต่มี
ความต้องการที่จะเรียน นิสิตนักศึกษาประเภทนี้เมื่อเข้ามาเรียนแล้วจะตั้งใจเรียน ปฏิบัติตาม
ระเบียบข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยวางไว้ มีความกระตือรือร้นในการศึกษา เพราะมีแรงจูงใจ คือ
ต้องการจะได้ปริญญาตรี ส่วนนักศึกษาที่เข้ามหาวิทยาลัยเพราะความจำเป็นก็ได้แก่ พวกที่เข้า
มหาวิทยาลัยโดยฝันความรู้สึกรู้สึกของตน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะถูกบังคับ ถูกกดดันจากญาติพี่น้อง
บังคับให้เรียนคณะที่ไม่ชอบ เพราะเป็นคณะที่พ่อแม่เคยเรียน หรือเป็นคณะที่หางานทำง่าย ถ้าไม่
เรียนพ่อแม่ไม่พอใจ ไม่ให้เงินค่าใช้จ่าย เป็นต้น นิสิตนักศึกษาของไทยส่วนมากต้องพึ่งเงิน
ค่าใช้จ่ายในเรื่องการศึกษาจากผู้ปกครองจะไม่ทำงานในขณะที่เรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงนิสิต
นักศึกษาที่เลือกเรียนตามเพื่อน เมื่อเข้าได้แล้วไม่ชอบเรียนในคณะที่สอบได้ นิสิตนักศึกษา
ประเภทนี้ เมื่อเข้ามาเรียนบางครั้งก็สร้างปัญหาให้มหาวิทยาลัย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ
ไม่ตั้งใจเรียน (Never Learn) ไม่เกิดการเรียนรู้

จากการจำแนกประเภทของนักศึกษาดังกล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าประเภทของนักศึกษา
มีหลากหลาย ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของคณาจารย์ต่าง ๆ เป็นสำคัญ การที่นักศึกษา
ประเภทต่าง ๆ เหล่านี้มาอยู่รวมกัน สิ่งที่จะต้องตามมาคือ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองหรือสถาบัน
ทั้งนี้ปัญหาจะเกิดมากหรือน้อยนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับจำนวนสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละประเภท

ปัญหาของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญของชีวิตช่วงหนึ่ง ซึ่งควรแก่การให้ความสนใจและเอาใจใส่อย่าง
ใกล้ชิดจากผู้ใหญ่ ทั้งนี้เพราะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย
สติปัญญา อารมณ์และสังคม ซึ่งจะมีผลสืบเนื่องไปสู่พฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ (น้อยนภา
สินธุบดี. 2530 : 22) พัฒนาการและธรรมชาติของวัยรุ่นนั้น มีการเจริญเติบโตทางร่างกาย
ทางเพศและความคิดอย่างรวดเร็ว มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย พยายามหาเอกลักษณ์ของตนเอง

มีการเลียนแบบเพื่อน หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม เพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนมีความสำคัญต่อวัยรุ่นมาก มีความสนใจเพศตรงข้ามและมีเพื่อนต่างเพศ อีกทั้งต้องการความรัก ความผูกพัน ความเข้าใจจากพ่อแม่ นอกจากนี้สิ่งที่เป็นปัญหาอย่างหนึ่งของวัยรุ่น คือ ยังไม่เข้าใจตนเอง (อังสนา เปตะนันท์. 2537 : 41) ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงของชีวิตที่ถือได้ว่ายุ่งยากสับสนมากที่สุด มีปัญหามากกว่าวัยอื่น ปัญหานั้นเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติบ้าง วัยรุ่นก่อให้เกิดแก่นตบ้าง บุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดปัญหาบ้าง (ปราณี รามสูตร. 2538 : 65) ถ้าขาดการชี้แนะหรือการแนะแนวที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว คาดว่าวัยรุ่นจะมีปัญหามากมาย (บรรเทิง ชลชัยชีพ. 2533 : 95) ซึ่งปัญหาของวัยรุ่นเหล่านี้ วิทยา นาควิธระ (2537 : 292 - 296) ได้ศึกษาและวิเคราะห์จากประสบการณ์การทำงาน พบว่า สามารถแบ่งลักษณะปัญหาของวัยรุ่นออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากตัวของวัยรุ่นเองในขณะนั้น (Self Originated Aspect) ปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในช่วงของความเป็นวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม เขว้านปัญญา อารมณ์และทางเพศ วัยรุ่นจะเกิดความวุ่นวายกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ หรือแม้แต่ปัญหาทางจิตใจในแง่ที่ไม่สามารถแบ่งความรู้สึกระหว่างเพื่อนกับพ่อแม่ ปัญหาความอยากเด่น อยากมีชื่อเสียง ทำให้อยากแต่งกายแปลก ๆ เรียกร้องความสนใจ จนถึงปัญหาที่ไม่สามารถหาเงินมาใช้จ่ายใช้สอยในเรื่องของการแต่งกายหรือการเที่ยวเตร่ ปัญหาที่จะต้องครุ่นคิดหาวิธีที่จะทำอะไรจึงจะมีคนสนใจ ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ที่เริ่มยากขึ้น ปัญหาการปรับตัวในกลุ่มเพื่อนและความต้องการที่ซับซ้อน แม้แต่ปัญหาเรื่องเพศทั้งกับ เพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ หรือกับตนเอง ฯลฯ

2. ปัญหาที่เกิดจากสังคมมองวัยรุ่นว่ามีปัญหา (Social Response Aspect) ซึ่งอาจจะมาจากการเปลี่ยนแปลงในตัววัยรุ่น ปฏิกริยาที่วัยรุ่นมีต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น หรือการไขว่คว้าเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการตามวัยของวัยรุ่น ซึ่งสังคมไม่เข้าใจและมองดูว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นปัญหา

3. ปัญหาที่เกิดจากปฏิกิริยาต่อต้านของวัยรุ่นที่มีต่อสังคม (Reaction Aspect) ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ร้ายแรง และเป็นปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข เป็นปัญหาที่เห็นได้เด่นชัด วัยรุ่นจะเกิดปฏิกิริยา (reaction) เมื่อเขาคิดว่าผู้ใหญ่หรือสังคมไม่เข้าใจเขา สิ่งที่จะกระทำหรือแสดงออกมาจึงเป็นไปในลักษณะของการต่อต้านกฎเกณฑ์หรือผู้ใหญ่เหล่านั้น หรือไม่ก็กระทำลงไปเพื่อเป็นการประชดตัวเอง ลักษณะทำประชดนี้จะพบได้มากและบ่อยในวัยรุ่น เนื่องจากเป็นวัยที่ยังไม่มีความยั้งคิดที่ดี ประกอบกับพลังงานความคิดและพลังงานฝ่ายกายอยู่ในสภาวะที่มีมาก ปฏิกริยาหรือการกระทำประชดนี้จึงมีลักษณะค่อนข้างรุนแรงมากกว่าในภาวะที่เด็ก ๆ หรือผู้ใหญ่ที่โต ๆ แล้วจะลงมือกระทำ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่น จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ แก่วัยรุ่นเป็นอันมาก ดังนั้นการศึกษาในเรื่องปัญหาของวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญขั้นพื้นฐานในการทำความเข้าใจการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งโดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย อีกทั้งยังสามารถช่วยลดหรือขจัดปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยวิธีการแก้ปัญหาที่ไม่ขัดกับพัฒนาการตามวัยของนักศึกษา อันจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถศึกษาในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ปัญหาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การที่นักศึกษาเปลี่ยนสถานภาพจากนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น ย่อมพบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ มากมาย¹⁸ วิลลา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 15 - 22) กล่าวว่า หากพิจารณาแยกประเด็นของปัญหาออกเป็นด้านต่าง ๆ แล้วจะพบว่ามีดังนี้

1. ค่านิยมการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นค่านิยมที่คนในครอบครัวและสังคมย่ำให้ผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกิดความเข้าใจว่า ปริญญาบัตรเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความสำคัญต่อชีวิตในอนาคต การมุ่งสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมิได้ตระหนักในความสามารถของตน ความสนใจ ความตั้งใจ ตลอดจนความมุ่งมั่นหมายของชีวิต ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่สามารถจะเรียนได้

2. ความผิดหวังต่อสภาพหลังการคัดเลือก นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ตกอยู่ในสภาพความไม่พึงพอใจต่อสถาบันที่สอบคัดเลือกได้ เมื่อใจไม่รักทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างดูยาก ปรับตัวไม่ได้ มีผลกระทบไปสู่การศึกษาและชีวิตของนักศึกษาเหล่านั้น

3. ขาดจุดมุ่งหมายของชีวิต เป้าหมายของนักศึกษส่วนใหญ่อยูในวงจำกัดว่า ขอให้สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นแห่งใดก็ได้ ดังนั้นเมื่อสอบเข้าได้ก็ไม่สามารถกำหนดแผนการทำงานหรือการศึกษาต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาในอนาคต จึงทำให้หลายคนประสบความผิดหวัง

4. ขาดการแนะแนวด้านการอาชีพ นักศึกษาในปัจจุบันมีข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาและอาชีพน้อย จึงไม่สามารถจะตัดสินใจได้ถูกต้องว่าควรเลือกศึกษาในสาขาวิชาชีพใด

5. ปัญหาการเงิน มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในขณะศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพราะบางคนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้ง ๆ ที่ผู้ปกครองไม่สามารถส่งเสียให้เล่าเรียนได้ ทำให้นักศึกษากลุ่มนั้นเกิดความคับข้องใจ เป็นห่วงกังวลเนื่องจากไม่มีเงินค่าหน่วยกิต หรือบางครั้งก็ไม่มีเงินแม้แต่ค่าอาหารกลางวัน

6. ปัญหาครอบครัว มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่บิดาเสียชีวิตหรือมารดาเสียชีวิตไปแล้ว หรือครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ สภาพครอบครัวที่สูญเสียผู้อุปการะหรือหลักในชีวิตไป อาจทำให้นักศึกษาเกิดความว้าเหว่ ว้าวุ่น คับข้องใจ ไม่มีผู้ให้คำปรึกษา หรือให้ความเห็น ในการแก้ปัญหาบางประการ ทำให้มีผลมาสู่ห้องเรียนหรือการปรับตัวกับสภาพแวดล้อม

7. ปัญหาสุขภาพ นักศึกษาแทบทุกคนมีปัญหาส่วนตัวติดต่อมาสู่สถาบันอุดมศึกษา ด้วย เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ มีผู้กล่าวว่านักศึกษาเกือบทุกคนเป็นหรือเคยเป็นโรคทางเดินอาหาร ปวดท้อง ท้องไม่ปกติ โรคกระเพาะ และโรคหัด หรือแพ้อากาศอยู่เสมอ อาจารย์แพทย์บางท่านเคย วิจัย พบว่านักศึกษาแพทย์เองก็เป็นโรคขาดอาหาร นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาออกกำลังกาย สุขภาพจึงมักจะไม่ดีทำให้เป็นโรคต่าง ๆ ได้ง่าย นอกจากนั้นนักศึกษาก็หลายคนมีปัญหาทางจิต เป็นโรคเครียดสูง มีจิตวิตกกังวลในรูปแบบต่าง ๆ ความเครียดและปัญหาทางจิตอาจเกิดขึ้นจากความวิตกกังวลเรื่องการเรียน การปรับตัวกับเพื่อน ปัญหาทางครอบครัว หรือปัญหาส่วนตัวอื่น ๆ

8. ปัญหาการเรียน เนื่องจากการเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษา พยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับการสังเกต ชักถาม จดจำ สืบค้น ปฏิบัติจริง และจากการอ่าน การเรียนระดับนี้นักศึกษาจึงต้องรู้จักขวนขวาย ฝึกตนเอง สร้างวินัยในตนเอง ไม่มีอาจารย์คอยดูแล การจัดการเรียนค่อนข้างเป็นอิสระจึงเป็นเหตุ ให้หลายคนที่ไม่รู้จักบังคับใจตนเองเกิดการขาดเรียน ประกอบกับขณะที่เรียนจดคำบรรยายไม่ทัน ไม่รู้จักสาระสำคัญของเนื้อหา ไม่ทราบวิธีทำรายงานที่ถูกต้อง เวลาสอบก็เคยชินกับข้อสอบที่มีแต่ วง ๆ ชิด ๆ เมื่อให้เขียนคำอธิบาย ยกตัวอย่าง ตีความ วิเคราะห์ หรือให้เหตุผล ก็ไม่อาจทำได้ ผลการสอบ ส่วนใหญ่ในชั้นปีที่ 1 มักจะสอบตกกันเป็นส่วนมาก เมื่อได้คะแนนไม่ดียิ่งเกิดความ ท้อถอยมากยิ่งขึ้น เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน เกิดความเบื่อในการฟังคำบรรยาย ไม่มีกำลังใจศึกษาค้นคว้าหรือเกิดแรงจูงใจให้อยากเรียน อาจนำมาซึ่งความคับข้องใจ จนเป็นสาเหตุให้ บางคนเป็นโรคจิต บางคนถึงกับฆ่าตัวตายก็มี

สำหรับ สำเนา ขจรศิลป์ (2537 : 84 - 88) เห็นว่าปัญหานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ของประเทศไทยนั้น มีดังนี้

1. ปัญหาการเลือกสาขาวิชา การที่มีการแนะแนวอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ ประเทศไทยน้อยมาก จึงทำให้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ไม่รู้จักตนเองดีพอ อีกทั้งไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ และตลาดแรงงานที่เพียงพอ จึงทำให้ไม่สามารถเลือกสอบเข้า ศึกษาในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดของตนเอง เมื่อได้ศึกษาเล่าเรียนก็ พบว่า ไม่ชอบหรือไม่มีความถนัดในการศึกษาในสาขาวิชานั้น จึงทำให้มีปัญหาในการศึกษา

เล่าเรียน นักศึกษาบางคนอาจมีความสามารถในการศึกษาในสาขาวิชาที่เลือก แต่ก็อาจไม่ชอบอาชีพในสาขาวิชานั้น จึงทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ

2. ปัญหาการปรับตัว ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษานั้นแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งนักศึกษาเป็นจำนวนมากขาดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้า และศึกษาด้วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัว

3. ปัญหาด้านที่พักอาศัย ปัญหานี้มีแทบทุกสถาบันโดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีหอพักให้นักศึกษาน้อย นักศึกษาส่วนใหญ่จึงต้องพักอาศัยภายนอกสถาบัน ทำให้ขาดบรรยากาศการใช้ชีวิตในสถาบัน ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ช่วยในด้านการเรียนการสอน และการพัฒนานักศึกษา นอกจากนี้การที่นักศึกษาต้องพักอาศัยภายนอกสถาบัน ยังก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสวัสดิภาพของนักศึกษา และปัญหาอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ต้องเสียเวลาเดินทางมาก ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับสุขภาพอันเนื่องมาจากมลภาวะ

4. ปัญหาที่เกี่ยวกับครอบครัว นักศึกษาเป็นจำนวนมากมีความวิตกกังวลใจกับปัญหาของครอบครัวที่บ้านซึ่งมีหลายประการด้วยกัน บางครอบครัวอาจมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคลในครอบครัว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อนักศึกษา

5. ปัญหาด้านสุขภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นสูงนั้นต้องใช้ทั้งสติปัญญา และความวิริยะอุตสาหะมาก ย่อมทำให้นักศึกษาเกิดความอ่อนเพลียเมื่อยล้า บางครั้งก็มีความกดดันและความเครียด ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นเป็นเวลานานย่อมทำให้เกิดความเจ็บป่วยขึ้นได้

6. ปัญหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา การที่นักศึกษากลุ่มที่ทำกิจกรรมมีจำนวนน้อยลง จึงทำให้นักศึกษาที่เป็นกรรมการชมรมกิจกรรมนักศึกษาต้องทำงานมากขึ้น รวมทั้งต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมมากขึ้นด้วย จึงทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมนักศึกษาหลายคนมีปัญหาทางด้านการเรียน

7. ปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านการเรียนที่เกิดกับนักศึกษาย่อมทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาลดต่ำลงได้ ถ้านักศึกษามีปัญหาใดปัญหานี้อยู่ในระดับมาก หรือมีปัญหามากหลายปัญหาในขณะเดียวกัน จะมีผลกระทบทำให้นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียนมาก จึงมีความจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีฝ่ายกิจการนักศึกษา เพื่อจัดบริการต่าง ๆ แก่นักศึกษาเพื่อช่วยลดหรือขจัดปัญหาให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน

จากการอภิปรายในการประชุมสัมมนาเรื่องการพัฒนางานแนะแนว เพื่อพัฒนานิสิต นักศึกษา สมสุข ธีระพิจิตร (2536 : 148) กล่าวว่า ปัญหาสำคัญที่นักศึกษาเผชิญอยู่ในปัจจุบันนั้นมี 3 ด้าน คือ

1. ด้านการศึกษาเล่าเรียนและการเตรียมตัวเพื่อการอาชีพ
2. ด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. ด้านอารมณ์และสังคม

ปัญหาทั้ง 3 ด้านนี้ สมสุข ธีระพิจิตร (2536 : 149) เห็นว่า มาจากการความต้องการของนักศึกษา ตามธรรมชาติ ตามพัฒนาการ ตามวัย ซึ่งนักศึกษายังปรับตัวไม่เป็นส่วนหนึ่ง และมาจากการขาดความเข้าใจระหว่างนักศึกษากับผู้ใหญ่อีกส่วนหนึ่ง

การจำแนกปัญหาของนักศึกษาออกเป็นด้านต่าง ๆ ข้างต้นนี้ นพดล ทองโสภิต (2532 : 17) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยว่า มีปัญหาสำคัญอยู่ที่อาจารย์ มีความสนใจและทุ่มเทเวลา รวมทั้งความพยายามให้กับการสอนค่อนข้างน้อย จึงทำให้การเรียนการสอนซ้ำซากและน่าเบื่อหน่าย นอกจากนั้นวิธีสอนของอาจารย์ก็ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากนัก เพราะอาจารย์จะเน้นทฤษฎี หรือเนื้อหาวิชามากกว่าระบบการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และหาเหตุผล

ในส่วนของปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักศึกษานั้น หากเป็นความสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้บรรยากาศการเรียนรู้อุดมคติขึ้น ทำให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน อาจารย์สามารถเข้าใจปัญหาและสภาพแวดล้อมของนักศึกษาดีขึ้น มีผลทำให้เกิดความเข้าใจ ความห่วงใย และความผูกพันอันแน่นแฟ้น อีกทั้งเป็นการพัฒนาทางด้านอารมณ์อีกด้วย ดังผลการศึกษาของ ธีคเค่ (Thiecke, 1995 : 2300-A) ที่ศึกษารูปแบบการพัฒนาในนิสิตปีที่ 1 พบว่า ความสัมพันธ์กับอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อน และการเข้าร่วมกิจกรรม จะช่วยพัฒนาทางด้านอารมณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

นอกจากนี้ในด้านการคบเพื่อนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการจากวัยรุ่นสู่การเป็นวัยผู้ใหญ่เต็มตัว อิทธิพลต่าง ๆ ที่มีต่อผู้เรียนในระดับนั้นนั้น อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมาก นิสิตนักศึกษาอาจจะได้รับอิทธิพลทางด้านความคิดจากเพื่อน และประพฤติปฏิบัติตนตามเพื่อน หากได้รับค่านิยมที่ถูกต้องก็จะก่อให้เกิดสติปัญญา แต่ถ้าได้รับค่านิยมที่ผิดก็จะก่อให้เกิดอันตรายทั้งตนเองและส่วนรวม ค่านิยมของกลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบของแต่ละบุคคลทั้งพฤติกรรมและทัศนคติมากกว่าหน่วยทางสังคมอื่น ๆ ซึ่งบางครั้งขัดแย้งกับบรรทัดฐานของสังคมส่วนรวม ทั้งนี้เพราะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มเพื่อนมีความใกล้ชิดและยาวนาน โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะหันไปสู่

แบบอย่างของกลุ่มเพื่อนมากกว่าการยอมรับจากผู้ใหญ่ ดังนั้นถ้ากลุ่มเพื่อนมีลักษณะของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ก็มีแนวโน้มที่จะชักจูงให้ผู้ที่เข้ากลุ่มประพฤติปฏิบัติตามกลุ่มไปด้วย (กรมพลศึกษา. 2533 :68)

นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบัน แต่ละกลุ่มหรือแต่ละชั้นปีนั้น จะมีความแตกต่างกัน บางชั้นปี บางกลุ่มอาจมีลักษณะชอบกิจกรรมก็จะชักจูงเพื่อนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ สมโภชน์ อเนกสุข (2529 : 22) กล่าวว่า การที่นักศึกษามีความสนใจและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น นอกจากความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาแล้ว ยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ อีก เช่น องค์ประกอบส่วนตัวของนักศึกษา ประสบการณ์ของนักศึกษาและการสนับสนุนของผู้ปกครองให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม องค์ประกอบแต่ละด้านจะส่งผลต่อความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะพบว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น มักประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาทางด้านการศึกษา ปัญหาทางด้านสังคม ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และปัญหาทางด้านการกิจกรรมนักศึกษา

ปัญหาของนักศึกษาด้านการศึกษา

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2529 : 37) ได้ให้ทัศนะว่า การเรียนการสอนเป็นระบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนด้วยตนเอง และผู้เรียนกับสภาวะแวดล้อมอื่น ๆ องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้คือตัวผู้เรียน ผู้สอนจะดำเนินการสอนได้ดีและมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อได้รู้จักและเข้าใจลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนเป็นอย่างดี การปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับผู้สอนนั้น โคแกน (Cogan. 1975 : 135) มีความเห็นว่าความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา จะทำให้การเรียนของนักศึกษาดีขึ้น หากอาจารย์และนักศึกษามีความสัมพันธ์ต่อกันมากเพียงใด นักศึกษาก็สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้สูงถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น นอกจากนั้น ลักษณะความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนักศึกษาจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนักศึกษา นักศึกษาที่มีความศรัทธาในตัวอาจารย์ จะช่วยให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ส่งผลให้ผลการเรียนดีขึ้น ความเห็นของโคแกนนี้นับว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527 : 142) ซึ่งศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอน คือ ความสนใจในวิชาที่เรียน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง และวิธีสอนของอาจารย์ อีกทั้งปัจจัยที่มีผลทำให้นักศึกษาสนใจเรียนมากที่สุด 3 ปัจจัย นั้น ได้แก่ ผู้สอนเตรียมการสอนดี มีความเป็นกันเอง และกระตือรือร้นในการสอน นอกจากนี้จากการศึกษาสภาพแวดล้อม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในทัศนะของนักศึกษาและอาจารย์ โดยเยาวนาถ อุทัยมกุล (2528 : 91) ยังพบว่า อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะด้านการเรียนการสอนในระดับสูงเกี่ยวกับ อาจารย์ มีความรู้ความสามารถลึกซึ้งในวิชาที่ตนสอน อาจารย์ให้ความสำคัญกับนักศึกษา นักศึกษา เอาใจใส่ในการฟังคำบรรยาย ไม่ส่งเสียงเอะอะพุดคุย การยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษาและ นักศึกษาในชั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

การศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น นักศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศใน สถาบันให้ได้ภายในระยะเวลาสั้นที่สุด ซึ่งบรรยากาศในสถาบันในที่นี้คือ ความเป็นอิสระของ นักศึกษาในการดูแลตนเองในด้านการเรียน (อดุลย์ วิริยะเวชกุล. 2529 : 385) นักศึกษาต้อง ขวนขวายฝึกตนเอง สร้างวินัยให้ตนเอง การจัดการเรียนค่อนข้างเป็นอิสระ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้ หลายคนไม่รู้จักรับบังคับตนเอง (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 22) จึงพบกับปัญหาทาง ด้านการเรียนในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังผลการศึกษาวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังนี้ วิลาวรรณ จารุชัย นิวัฒน์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในการปรับตัวทางการเรียน โดยนักศึกษา ต่างสาขาวิชามีปัญหาแตกต่างกันในด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ สำหรับปัญหา การปรับตัวด้านการเรียนนี้ วรรณภา ปุณณโชติ และวัชร ทรัพย์มี (2527 : 306) ศึกษาพบว่า ลักษณะปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยนั้น ส่วนใหญ่เป็นลักษณะ ปัญหาที่มีสาเหตุมาจากตัวนักศึกษาเองคือ ไม่ใช้เวลาศึกษาหาความรู้อย่างเพียงพอไม่มีแผน การเรียนที่ดี ขาดสมาธิในการเรียน ทำงานส่งไม่ทันเวลา สำหรับผลการศึกษาวิจัยของวสิวรรณ ศรเดชะวิวัฒน์ (2536 : 78) พบว่า ปัญหาด้านการเรียนที่นักศึกษามหาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัด กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือมีปัญหามากที่สุด คือ บรรยากาศในห้องเรียนไม่เหมาะสม ส่วนปัญหารองลงมา คือ การทำความเข้าใจเนื้อหาและการอ่านหนังสือได้ช้า โดยนักศึกษา ต่างคณะวิชาจะมีปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันไปในเรื่อง ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ไม่ได้รับความ ยุติธรรมในการให้เกรดหรือคะแนนจากผู้สอนและบรรยากาศในห้องเรียนไม่เหมาะสม ส่วนนันทา จงศิริโชค (2528 : 159) ซึ่งศึกษาเรื่องความต้องการของนักศึกษาอาชีวศึกษาต่อบริการ ของสมาคมผู้ปกครองและครู : กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาจำนวนมากไม่มี สมาธิในการดูหนังสือ เรียนอ่อน ไม่มีที่ปรึกษาในด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่ององค์ ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนของวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527 : 142) ที่พบว่าปัญหาของนักศึกษานั้น คือ เกียจคร้าน ง่วงนอน เบื่อ ขาดสมาธิ เรียนไม่เข้าใจ เรียนมากเกินไป ไม่กล้าซักถาม จดคำบรรยายไม่ทัน และพื้นความรู้ไม่พอ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ลำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537 : 276) ที่กล่าวว่า นักศึกษาประสบปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่

ปัญหาการแบ่งเวลาทำงาน ขาดทักษะในการจดคำบรรยาย ขาดสมาธิในการเรียน วิตกกังวลในการสอบ ผลการวิจัยของนันทา จงศิริโชค วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา และสำเนาวิ ขจรศิลป์ นี้แตกต่างจากผลการวิจัยของบุญชัย เสริญวงศ์สัตย์ และสีบพงศ์ จินดาพล โดยผลการศึกษาของบุญชัย เสริญวงศ์สัตย์ (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาของนิสิตมหาวิทยาลัยนเรศวรในด้านวิชาการนั้น มีปัญหามากเกี่ยวกับความไม่สะดวกในการลงทะเบียน สื่อการสอนไม่เพียงพอ หนังสือค้นคว้ามีน้อยและวิชาเลือกเสรีมีน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจินต์ ยมศรีเคน (2536 : 147) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียน ได้แก่ อาจารย์ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาในเรื่องเรียน สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ส่วน สีบพงศ์ จินดาพล (2533 : 59) พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีปัญหาด้านการเรียนมากเกี่ยวกับขาดทักษะทางการอ่านหนังสือประกอบการเรียนที่เป็นภาษาต่างประเทศ การเปิดรายวิชาเลือกของมหาวิทยาลัยและการใช้บริการห้องสมุด ส่วนการใช้บริการห้องสมุดนั้น ได้มีผู้ศึกษา พบว่า เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ในลักษณะต่าง ๆ ดังปรากฏในงานวิจัยของชนิดดา โกวิทวาทิ (2530 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการของนิสิตอักษรศาสตร์ในการใช้บริการห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนโต๊ะและเก้าอี้ สำหรับอ่านหนังสือมีน้อย งานวิจัยของ จุฑาทิพย์ ไชสนานนท์ (2533 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาปัญหาในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับหนังสือทั่วไปที่ต้องการไม่มี มีน้อย และไม่เพียงพอกับความต้องการ ผลการวิจัยของ จุฑาทิพย์ ไชสนานนท์ นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของลาวัญญ์ พุ่มพวง (2531 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความเพียงพอของหนังสือในห้องสมุดวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พบว่า ปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาทั้งปริมาณ คุณภาพและความทันสมัย

ปัญหาการเรียนของนักศึกษาซึ่งพบจากงานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังได้กล่าวมานี้ อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529 : 116) กล่าวว่า การที่นักศึกษาส่วนมากมีปัญหาด้านการเรียนนั้น เกิดจากนักศึกษาส่วนมากยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งต่างจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา การเรียนในมหาวิทยาลัยนั้น นักศึกษาต้องรู้จักรับผิดชอบตนเอง ในการค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งวิธีการเรียน การจดคำบรรยายต่าง ๆ นั้น ไม่มีการสอนหรือบอกให้รู้ว่าจะทำอย่างไร วิชาที่เรียนแต่ละวิชาก็มีความยุ่งยากแตกต่างกันไป ความใกล้ชิดกับอาจารย์ผู้สอนน้อยมาก ไม่ค่อยมีโอกาสซักถามเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน

ปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นกับนักศึกษานั้นอาจก่อให้เกิดการสูญเสียเวลาทางการศึกษา เนื่องจากนักศึกษาต้องลาออกกลางคันในขณะที่ศึกษา ดังที่ เบญจภา สุทธะพินธุ (2536 : 66)

ได้ศึกษาเรื่องสาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : กรณีศึกษาของวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งศึกษาใน 2 ลักษณะคือ การสำเร็จช้ากว่ากำหนด และการออกกลางคัน พบว่า การสูญเปล่าทางการศึกษาเกิดจากนักศึกษาปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนรู้ในวิทยาเขตไม่ได้ ขาดการวางแผนการเรียนรู้ที่ดี ไม่มีวิธีแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของตนเอง และไม่ชอบเรียนในแผนกวิชาที่ไม่สมัครใจ ส่วนดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2534 : บทคัดย่อ) กลับพบว่า การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ เกิดจากวัสดุฝึกงานไม่เพียงพอ ขาดที่ปรึกษาการเรียนรู้ ความรู้ที่ได้รับไม่สัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ ห้องปฏิบัติงานและห้องเรียนไม่เพียงพอ และไม่พอใจต่อผลการเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นกล่าวได้ว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามักประสบปัญหาทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านั้นหากเกิดขึ้นกับนักศึกษาแล้วย่อมส่งผลให้นักศึกษาสำเร็จช้ากว่ากำหนด ออกกลางคัน และเกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาในที่สุด

ปัญหาของนักศึกษาด้านสังคม

นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับการคบเพื่อนและกลุ่มเพื่อนมาก ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มเพื่อนสามารถสนองตอบความต้องการได้ในหลายด้าน ได้แก่ สนองตอบความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ความเชื่อมั่น การเป็นที่ยอมรับและยกย่อง ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การพัฒนาทักษะทางสังคม และการมีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532 : 229) สมสุข ธีระพิจิตร (2536 : 155) กล่าวว่าเมื่อนักศึกษาซึ่งมีช่วงอายุอยู่ในวัยรุ่นเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น จะมีการติดต่อสมาคมกับเพื่อน โดยหมู่คณะจะมีอิทธิพลทั้งกิริยา มารยาท การแต่งกาย และการพูดจา อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนนี้ มี 2 ประเภท คือ ประเภทให้ข้อมูล ได้แก่ การที่กลุ่มเพื่อนทำหน้าที่เสมือนเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ให้แก่สมาชิกของกลุ่มเกี่ยวกับแนวทางประพฤติปฏิบัติตน เจตคติ ค่านิยม และผลของการกระทำ ส่วนอีกประเภทรูปแบบหนึ่ง คือ ประเภทให้เอาอย่าง ได้แก่ การที่กลุ่มเพื่อนพยายามใช้ความกดดันทางสังคม เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มประพฤติปฏิบัติตนตามอย่างปทัสสถานของกลุ่ม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532 : 236) นอกจากนี้การเลือกคบเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการครองตนอีกด้วย หากเลือกคบเพื่อนที่ดี สมาชิกในกลุ่มก็จะชักนำให้เขาได้มีประสบการณ์ในทางที่สร้างสรรค์และพัฒนา ในทางตรงกันข้ามหากคบเพื่อนไม่ดีและไม่พร้อมที่จะเป็นของตัวเอง

อยู่แล้ว ย่อมมีแนวโน้มสูงที่จะพบกับความล้มเหลวในการครองตนในสังคม (Proveda. 1975 : 127) และกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ปรับตัวไม่ดีอีกด้วย (Rogers. 1985 : 253)

หากพิจารณาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจะพบว่า การปฏิสัมพันธ์ในสังคมกลุ่มเพื่อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครด้านการคบเพื่อน การใช้เวลาร่วมในกลุ่มเพื่อน กิจกรรมสังคมในกลุ่มเพื่อน และการปรับตัว เมื่อจำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น ภูมิฐานะของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดา นักศึกษาจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนโดยส่วนรวมแตกต่างกัน (จุไร ชุมชุม. 2526 : 102) ส่วนทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อน ซึ่งศึกษาโดย บุนผา การิเวท (2527 : 66) นั้น ผลการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษาส่วนมากจะเลือกคบเพื่อนที่มีรสนิยม ความคิดเห็นและลักษณะนิสัยที่คล้ายคลึงกัน นักศึกษามีอิสระในการเลือกคบเพื่อนต่างเพศสูง และคบกันอย่างอิสระ ซึ่งเป็นแนวทางนำไปสู่เพศสัมพันธ์ได้มาก มีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่เลือกคบเพื่อนเพศเดียวกันในทำนองซู้สาว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม เมื่อจำแนกตามตัวแปรเพศ นักศึกษามีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนแตกต่างกัน แต่สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิฐานะต่างกัน จะมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้จากการศึกษาวิจัยของ อรทัย ผลเนื่องมา (2529 : ง) ซึ่งศึกษาลักษณะกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร ยังพบว่า นักศึกษาทุกคนมีเพื่อนสนิท โดยเพื่อนสนิทจำนวนมากที่สุดมีจำนวนตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป เป็นนักศึกษาในชั้นปีเดียวกัน และ มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมทัดเทียมกันกับนักศึกษา เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อนที่สำคัญที่สุดเป็นเหตุผลทางด้านอารมณ์ กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อนที่ปฏิบัติบ่อยที่สุดเป็นกิจกรรมสนทนา ความประทับใจในกลุ่มเพื่อนมากที่สุดเป็นความประทับใจในทางบวก และจุดมุ่งหมายในชีวิตที่สำคัญที่สุดเป็นจุดมุ่งหมายทางด้านวิชาชีพ นอกจากนี้ นักศึกษาต่างชั้นปีกัน ภูมิฐานะเดิมต่างกัน ที่พักอาศัยต่างกัน รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่างกัน และสำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากสถานที่ต่างกัน จะมีลักษณะการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อน เหตุผลในการเข้ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมการใช้เวลาในกลุ่มเพื่อน ความประทับใจในกลุ่มเพื่อน และจุดมุ่งหมายในชีวิตแตกต่างกัน

ภายใต้ปัจจัยที่เกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและลักษณะสภาพแวดล้อมทางสังคมกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาเกิดปัญหาทางสังคมหลายประการ ดังผลการวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ นันทา จงศิริโชค (2528 : 158) ศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมเกี่ยวกับการรู้สึกประหม่า ตื่นเต้นง่าย รู้สึกกระดากอาย และไม่คุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ งานวิจัยของ นันทา จงศิริโชค นี้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์ (2536 : 79) ที่ศึกษาปัญหา

ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ และพบว่า ปัญหาด้านเพื่อนและสังคมของนักศึกษานั้น จะมีปัญหาสูงสุดในเรื่องประมาทหรือตื่นเต้นเมื่อต้องปรากฏตัวในที่ชุมชน โดยนักศึกษาต่างคนจะมีปัญหาแตกต่างกันในเรื่องไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจหรือปรับทุกข์ได้ และปัญหาการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. 2536 : 83) ซึ่งปัญหาทางด้านสังคมที่ นันทา จงศิริโชค และวลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์ ศึกษาพบนี้ แตกต่างจากการศึกษาวิจัยของบุญชัย เสรีวงศ์สัจย์ (2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2535 โดยผลการวิจัยพบว่า ปัญหาทางด้านสังคมในมหาวิทยาลัย คือ รุ่นพี่ปฏิบัติตนไม่เป็นตัวอย่างที่ดี นิสิตรุ่นพี่และรุ่นน้องขาดความสัมพันธ์กัน ขาดความใกล้ชิด และมีความลำบากในการเข้าพบอาจารย์ ส่วนวรรณ ปุณณโชติและวัชรินทร์พรมมี (2527 : 305) ซึ่งศึกษาปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยและการให้บริการคำปรึกษาแนะแนว พบว่า ปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น มีปัญหาในระดับมากด้านการคบเพื่อนและการเข้าสังคม ซึ่งการศึกษานี้แตกต่างจากผลการศึกษาวิจัยของ อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529 : 115) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล มีปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคมในระดับน้อย โดยนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคมไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมานี้จะพบว่า เมื่อนักศึกษาเข้ามาใช้ชีวิตภายในสถาบันอุดมศึกษา สภาพแวดล้อมทางสังคมกลุ่มเพื่อนและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจะมีความสำคัญอย่างมากต่อการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งเป็นเหตุให้นักศึกษาต้องพบกับปัญหาทางด้านสังคมในลักษณะต่าง ๆ อีกด้วย

ปัญหาของนักศึกษาด้านเศรษฐกิจ

การเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น ปัจจัยด้านหนึ่งที่นักศึกษาจะต้องคำนึงถึง คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา เพอร์ลแมน (Perlman. 1973 : 13) ได้อธิบายว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษานี้ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 ประเภท คือ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง เป็นค่าใช้จ่ายหรือลงทุนไปจริง เพื่อการศึกษาประกอบด้วย ค่าใช้จ่าย 2 อย่าง คือ

1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่สังคมลงทุนให้กับการศึกษา ได้แก่ ค่าจ้างครู ค่าอุปกรณ์ ค่าที่ดิน ค่าอาคาร ซึ่งทางสถาบันการศึกษา อาจได้รับจัดสรรจากเงินงบประมาณ เงินภาษีหรือเงินบริจาคอื่น ๆ

1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละคนลงทุน เพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนและอื่น ๆ

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม เป็นรายได้ที่เสียไป เนื่องจากการที่บุคคลใช้เวลามาเรียนหนังสือ แทนที่จะไปทำงาน ยังทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ เรียกว่าค่าเสียโอกาส

ความเห็นของเพอร์ลแมนนี้สอดคล้องกับชีฮาน (Sheehan, 1973 : 31) เกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การลงทุนของสังคม หมายถึง การลงทุนที่รัฐจ่ายไปเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. การลงทุนส่วนตัว หมายถึง การลงทุนที่ประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา จากแนวคิดของเพอร์ลแมนและชีฮาน นี้ จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวนั้น เป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ซึ่งค่าใช้จ่ายทางการศึกษาดังกล่าวนั้น สว่างจิตร์ ศรีระชา (2531 : 170) ได้ทำการศึกษาชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นในด้านเศรษฐกิจ พบว่า นักศึกษาใช้เงินสำหรับชีวิตในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันตามรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง นักศึกษาจะใช้เงินเป็นค่าอาหารมากกว่าค่าใช้จ่ายด้านอื่น ๆ นอกจากนั้นเป็นค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ ค่าสังคมในกลุ่มเพื่อนและค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

อย่างไรก็ตามยังมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาในเรื่องค่าใช้จ่าย เนื่องจากบางคนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้ง ๆ ที่ผู้ปกครองไม่สามารถส่งเสียให้เล่าเรียนได้ ทำให้นักศึกษากลุ่มนี้เกิดความคับข้องใจ เป็นห่วงกังวล เนื่องจากไม่มีเงินค่าหน่วยกิตหรือบางครั้งก็ไม่มีเงินแม้แต่ค่าอาหารกลางวัน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2530 : 19) นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาต้องประสบกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจในลักษณะต่าง ๆ อีกหลายลักษณะ ดังปรากฏในงานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ นันทา จงศิริโชค (2528 : 160) ศึกษาเรื่องความต้องการของนักศึกษาอาชีวศึกษาต่อบริการของสมาคมผู้ปกครองและครู : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาจำนวนมากมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีเงินพอที่จะซื้ออุปกรณ์การเรียนและไม่แน่ใจว่าจะมีทุนทรัพย์เพียงพอในการใช้จ่ายจนจบหลักสูตร งานวิจัยของ นันทา จงศิริชคนั้นพบว่าสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของอำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529 : 114) ที่ศึกษาปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการเงินใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าอาหาร เสื้อผ้า ของใช้อื่น ๆ และปัญหาการเงินในครอบครัว ซึ่งนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านการเงินแตกต่างกัน

โดยนักศึกษาแพทย์ศาสตร์มีปัญหาด้านการเงินน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาศาสาธาณสุขและวิทยาศาสตร์ชีวภาพ - กายภาพ มีปัญหาทางด้านการเงินมากที่สุด ส่วนวรรณ ปรุณโชติ และ วชิร ทรัพย์มี (2527 : 304) ได้ศึกษาปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยและการให้คำปรึกษาแนะแนว พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งมีปัญหาในระดับมากในเรื่องขาดแคลนด้านการเงิน เนื่องจากไม่รู้จักรู้จักใช้เงินอย่างเหมาะสม และฐานะทางครอบครัวขัดสน การศึกษาวิจัยของวรรณ ปรุณโชติ และวชิร ทรัพย์มี นั้นพบว่าสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์ (2536 : 79) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ พบว่า นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่อง การจัดระบบการใช้จ่ายของตนเองไม่ดีพอ รองลงมาได้แก่ ปัญหาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยนักศึกษาต่างคณะมีปัญหาแตกต่างกันในเรื่องปัญหาในการใช้จ่าย วัสดุฝึกปฏิบัติ (วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์. 2536 : 82) ส่วนการศึกษาวิจัยของพิมพ์มาศ ตันท์เจริญรัตน์ (2532 : ๑) ซึ่งศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคตาก พบว่า นักศึกษาต่างคณะวิชามีปัญหาด้านการเงินแตกต่างกัน และนักศึกษาต่างชั้นปีมีปัญหาด้านการเงินไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้จากการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทยซึ่งศึกษาโดย กชกร อินทุโสภณ และเพิร์ล วัฒนากุล (2533 : 65) ยังพบว่า ปัญหาด้านการเงินของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ร้อยละ 62.99 มีปัญหาด้านการเงินไม่พอใช้ โดยสาเหตุของการที่เงินไม่พอใช้คือ ผู้อุปการะทางด้านการเงินส่งเงินมาล่าช้า ถูกเพื่อนยืม และจัดสรรการเงินไม่มีระบบ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้ว่า การที่นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในขณะที่ศึกษานั้น มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยต้องประสบกับปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในลักษณะต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกันไป โดยตัวแปรอันได้แก่ ชั้นปี สาขาวิชา ฯลฯ มีส่วนทำให้ลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นมีลักษณะแตกต่างกันอีกด้วย

ปัญหาของนักศึกษาด้านกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสแก่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความสามารถ การตัดสินใจ การทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพและการรู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 44) อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ (สำเนา ขจรศิลป์ และบุญเรียง ขจรศิลป์. 2531 : 13) ดังนั้นนักศึกษาจึงควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมที่จะเป็นบัณฑิตที่ดีมีคุณภาพเป็นที่ต้องการของสังคม

(วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 148) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ดังที่ สมโภชน์ เอนกสุข (2529 : 22) กล่าวไว้ในงานศึกษาวิจัยว่า การที่นักเรียนมีความสนใจและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ได้แก่ องค์ประกอบส่วนตัวของนักเรียน ประสบการณ์ของนักเรียน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนของนักเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครองให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม องค์ประกอบที่แตกต่างกันจะส่งผลให้ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกัน นอกจากนี้จากการศึกษาของบุคคลต่าง ๆ ยังพบว่า นักเรียนในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ กัน ได้แก่ ผลการศึกษาของ นิพงษ์ ศรีวรรณ (2527 : 81) ซึ่งศึกษาสาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม 5 สาขา ของนักเรียนกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันตก พบว่า สาเหตุของอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของนักเรียน คือ เวลา เงิน และเพื่อนตามลำดับ ส่วนผลการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในกิจกรรมสโมสรนิสิตจุฬาฯ (กิจกรรมส่วนกลาง) กิจกรรมฝ่ายวิชาการ กิจกรรมฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม และกิจกรรมฝ่ายกีฬา ซึ่งศึกษาโดย นลินี กิติเวชกุล (2523 : 104) พบว่า นิสิตไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ เพราะประสบปัญหาด้านการเรียนจนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ลักษณะของกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการ และเมื่อสุวรรณ สุขสมภักดิ์ (2530 : 74) ศึกษาทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารที่มีต่อสภาพแวดล้อมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช ในด้านการจัดกิจกรรมของนักศึกษาก็พบว่า ตำราเรียนไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ห้องทำงานสำหรับสโมสรนักศึกษาและชมรมมีน้อย นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมไทยน้อย ระเบียบของวิทยาลัยไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษามีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นน้อย

ปัญหาและอุปสรรคด้านกิจกรรมที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนี้ หากพิจารณาถึงระดับของปัญหาที่เกิดขึ้นจะพบว่า ปัญหาด้านกิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะมีระดับแตกต่างกัน เห็นได้จากการศึกษาของวรรณา ปุโรชิต และวัชร ทรัพย์มี (2527 : 305) ซึ่งศึกษาปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยและการให้คำปรึกษาแนะแนว พบว่า นิสิตนักศึกษามีปัญหาระดับมากในเรื่องไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม หรือใช้เวลาเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมากเกินไปและจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยพบว่า เหตุผลที่นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นเกิดจากการที่นักศึกษามีภารกิจส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2538 : 80) ส่วนการศึกษาของ บุญชัย เสริญวงศ์สัตย์ (2536 : 119) ซึ่งศึกษาปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาที่มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยมีปัญหาตามลำดับ ดังนี้คือ งบประมาณในการจัดกิจกรรมได้รับน้อย กิจกรรมที่เสริมสร้างให้นักศึกษามีความรักและผูกพันกับมหาวิทยาลัยมีน้อย มหาวิทยาลัยไม่ค่อยส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษา นักศึกษาเบื่อหน่ายกิจกรรม เพราะอาจารย์และผู้เกี่ยวข้องไม่ค่อยให้ความร่วมมือ การจัดกิจกรรมมีปัญหา เพราะนักศึกษาไม่เข้าใจระเบียบราชการ การวางแผนและดำเนินการ และผู้นำทางด้านกิจกรรม นักศึกษามีน้อย เช่นเดียวกับผลการวิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการร่วมกิจกรรมนักศึกษาของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งศึกษาโดย ปิยะชาติ โชคพิพัฒน์ (2535 : 124) ที่พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีปัญหาเรื่องต่าง ๆ ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยมีปัญหาในระดับมากในเรื่องอาจารย์ส่วนมากไม่สนใจขาดการสนับสนุนด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวกจากสถาบันในการจัดกิจกรรมนักศึกษา สถาบันให้การสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาน้อย กลุ่มนักศึกษาที่จัดกิจกรรมขาดผู้ประสานงานกิจกรรมที่ดี การจัดกิจกรรมของนักศึกษาขาดการจูงใจให้เข้าร่วมกิจกรรมและนักศึกษาไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม เพราะต้องใช้เวลาในการเรียนมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรา ศรีสังข์ นิธิดา บุรณจันทร์ และกิตติมา เจริญhirัญ โดยผลการวิจัยของอมรา ศรีสังข์ (2536 : 403) ซึ่งศึกษาการรับรู้ การเข้าร่วม และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เนื่องจากประสบปัญหาด้านการเรียนจนไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งเกิดจากลักษณะกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการ โดยนิธิดา บุรณจันทร์ (2536 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาในเรื่องการบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษายังไม่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ส่วนกิตติมา เจริญhirัญ (2538 : 265) นั้น ศึกษาสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่าสาเหตุการไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เนื่องจากการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ยังไม่ดีพอ ไม่มีผู้แนะนำชักชวนให้เข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาใช้เวลามาก สำหรับการศึกษาของกิตติรัตน์ ทับทวี (2534 : 76) ซึ่งศึกษาทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา ในภาคใต้ นั้น พบว่า ปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีความแตกต่างจากนักศึกษาในสถาบันอื่น คือการที่นักศึกษาไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น เนื่องจากเห็นด้วยกับฝ่ายวิชาการว่า กิจกรรมนักศึกษาให้ประโยชน์น้อย และมีผลเสียต่อการเรียนจึงไม่เข้าร่วมกิจกรรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านกิจกรรมของนักศึกษา ดังกล่าวมานี้ จะพบว่าปัญหาด้านกิจกรรมในสถาบันอุดมศึกษานั้น เกิดจากหลายสาเหตุแตกต่างกัน โดยปัญหาที่เกิดขึ้นย่อมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหานักศึกษาในด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา ดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต้องประสบกับปัญหาด้านต่าง ๆ ในหลายลักษณะ ซึ่งปัญหาที่นักศึกษาประสบนี้ จะส่งผลให้นักศึกษาเกิดอุปสรรคในการศึกษา ทำให้ต้องออกกลางคัน และเกิดการสูญเสียทางการศึกษา ในที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ มีปัญหาอย่างไร แตกต่างกันหรือไม่ โดยผู้วิจัยคาดว่าตัวแปรที่เกี่ยวกับระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาจมีอิทธิพลต่อปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ซึ่งการศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหาร อาจารย์แนะแนว และอาจารย์ผู้สอนได้เข้าใจถึงปัญหาของนักศึกษา และนำมาจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับนักศึกษามากที่สุด เพื่อให้นักศึกษาได้มีการศึกษาที่สมบูรณ์ได้รับการพัฒนาในทุกด้านและมีคุณลักษณะสมดังความมุ่งหวังของสถาบัน เพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับสาระดังนี้ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ในปีการศึกษา 2540 จากแผนกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ แผนกช่างยนต์ แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ แผนกช่างโลหะ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์ และแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต จำนวน 397 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ในปีการศึกษา 2540 จากแผนกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ แผนกช่างยนต์ แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ แผนกช่างโลหะ แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์ และแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต จำนวน 126 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจิจและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามแผนกและชั้น ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแผนกและชั้นปี

แผนก	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		รวม	
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
1. แผนกช่างยนต์	37	11	30	9	67	20
2. แผนกผลิตเครื่องมือและ แม่พิมพ์	35	10	8	8	43	18
3. แผนกช่างโลหะ	19	6	19	6	38	12
4. แผนกช่างไฟฟ้า	35	11	29	9	64	20
5. แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์	36	11	29	9	65	20
6. แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์	38	11	31	9	69	20
7. แผนกวิศวกรรมเขียนแบบ และออกแบบการผลิต	32	10	19	6	51	16
รวม	232	70	165	56	397	126

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทั้ง 4 ด้านของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามในแต่ละด้าน

2. ศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ท (Likert's Scale)

3. สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาข้อมูลจากข้อ 1 และ ข้อ 2

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน คือ รองศาสตราจารย์

ดร.สมบุญ ธิตพงศ์ ดร.สมสุข ธีระพิจิตร นายณพ กลิ่นจันทร์ นายปิยะชาติ โชคพิพัฒน์ และนายนคร ศรีสุโข ตรวจสอบพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้เหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหาสาระ

5. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำเสนอกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง จึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ จำนวน 40 คน

6. หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้สถิติ t-test วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อคำถามที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.734 ขึ้นไป (Flaming and Nellis. 1994 : 374) ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์สูง เอาไว้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ข้อคำถามจำนวน 47 ข้อ

7. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ = 0.905

ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับปัญหาทั้ง 4 ด้านของนักศึกษา ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยผู้ตอบประเมินสภาพปัญหาของตนเองเป็นค่าน้ำหนักมากน้อยตามสภาพความเป็นจริง หรือตามความรู้สึกของตนเอง

การให้ค่าคะแนนแต่ละข้อในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนตัวเลือก 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ในการศึกษาปัญหาของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายข้อที่หนึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับมากที่สุด
2. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับมาก
3. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับน้อย

5. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ในการประเมินปัญหาของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายข้อที่สอง ใช้การทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

1. ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านสูงกว่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัดทัศนคติของไลเคิร์ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าปัญหาอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์
2. ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านต่ำกว่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัดทัศนคติของไลเคิร์ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าปัญหาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์
3. ถ้าไม่พบว่าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านแตกต่างจากค่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัดทัศนคติของไลเคิร์ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าปัญหาอยู่ในระดับไม่แตกต่างจากเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำไปขออนุญาตจากผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ เพื่อแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาด้วยตนเอง ภายในเวลาที่กำหนด จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งสิ้น 126 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์คืนทั้งสิ้น 126 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ดังแสดงไว้ในตาราง 2 โดยมีจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปี แผนก รายได้ของ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

นักศึกษาแผนก	แบบสอบถาม ที่ส่งไป	แบบสอบถามที่ สมบูรณ์และได้รับคืน	ร้อยละ
1. แผนกช่างยนต์	20	20	100
2. แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์	18	18	100
3. แผนกช่างโลหะ	12	12	100
4. แผนกช่างไฟฟ้า	20	20	100
5. แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์	20	20	100
6. แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์	20	20	100
7. แผนกวิศวกรรมเขียนแบบและ ออกแบบการผลิต	16	16	100
รวม	126	126	100

ตาราง 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่ (n = 126)	ร้อยละ
1. ชั้นปี		
1.1 ชั้นปีที่ 1	70	55.6
1.2 ชั้นปีที่ 2	56	44.4
รวม	126	100
2. แผนก		
2.1 แผนกช่างยนต์	20	15.9
2.2 แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์	18	14.3
2.3 แผนกช่างโลหะ	12	9.5
2.4 แผนกช่างไฟฟ้า	20	15.9
2.5 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์	20	15.9
2.6 แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์	20	15.9
2.7 แผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต	16	12.7
รวม	126	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่ (n = 126)	ร้อยละ
3. รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง		
3.1 รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท	55	43.7
3.2 รายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท	53	42.1
3.3 รายได้มากกว่า 20,000 บาท	18	14.3
รวม	126	100
4. อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง		
4.1 รับราชการ	31	24.6
4.2 รัฐวิสาหกิจ	15	11.9
4.3 รับจ้าง	37	29.4
4.4 ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	20	15.9
4.5 เกษตรกรรม	18	14.3
4.6 อื่น ๆ	5	4.0
รวม	126	100

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่หนึ่ง เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ใน 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ตามความมุ่งหมายข้อที่สอง เพื่อประเมินปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) วิเคราะห์โดยใช้ค่า t-test โดยทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (3.00)

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่สาม เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ตามตัวแปร ชั้นปี โดยใช้ค่า t-test (Independent) และเปรียบเทียบตามตัวแปรแผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยใช้ค่า F-test ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการทดสอบของดันแคน (Duncan)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย

1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)

2. ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพแบบสอบถาม

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ ที-เทสต์ (t-test)

โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้การ

ทดสอบ t-test (Independent) (Ferguson. 1981 : 182)

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม

โดยใช้การทดสอบ F-test (Winer. 1971 : 185 - 196)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) นั้น เพื่อความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	หมายถึง ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
N	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	หมายถึง ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
t	หมายถึง ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
df	หมายถึง ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	หมายถึง ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
MP	หมายถึง แผนกช่างยนต์
TD	หมายถึง แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์
MT	หมายถึง แผนกช่างโลหะ
EP	หมายถึง แผนกช่างไฟฟ้า
EE	หมายถึง แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์
TC	หมายถึง แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์
ED	หมายถึง แผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต
*	หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล

การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา

ตอนที่ 2 ประเมินปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ในแต่ละด้าน โดยทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3.00)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี แผนก รายได้ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 4 วิเคราะห์และจัดกลุ่มคำตอบข้อเสนอนโยบายสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ในเรื่องเดียวกัน แล้วสรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านกิจกรรมนักศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 4 - 7

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงมาตรฐานของระดับปัญหาด้านกา
 นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประก
 ชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

ข้อที่	ปัญหาด้านการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1.	ขาดสมาธิในการเรียน	2.29	0.83
2.	ฟังคำบรรยายไม่เข้าใจ	3.22	0.84
3.	มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญบางวิชาไม่เพียงพอ	3.47	1.01
4.	มีความรู้พื้นฐานวิชาชีพบางวิชาไม่เพียงพอ	2.75	1.02
5.	ไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่	1.71	0.98
6.	ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน	2.47	1.12
7.	ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญที่อาจารย์บรรยาย	3.02	0.93
8.	ไม่มีที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	3.06	1.17
9.	ไม่สามารถขอรับคำปรึกษานอกเวลาเรียนจากอาจารย์ผู้สอน	2.86	1.09
10.	สภาพแวดล้อมในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงาน ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน	3.35	1.16
11.	หนังสือในห้องสมุดไม่ทันสมัยทำให้เกิดอุปสรรคต่อ การค้นคว้านอกเวลาเรียน	3.34	1.12
12.	หนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน	3.48	1.15
13.	ไม่ได้รับความสะดวกจากการใช้บริการของห้องสมุด	2.70	1.15
14.	เวลาให้บริการของห้องสมุดไม่เหมาะสมต่อการค้นคว้า นอกเวลาเรียน	2.79	1.14
15.	เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพ ที่ใช้งานได้ดี	3.50	1.02
16.	เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ	3.59	1.06
17.	วัสดุฝึกมีไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ	3.47	1.09
	รวม	3.01	0.52

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก ในข้อ 16 เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.06) ข้อ 15 เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 1.02) และมีปัญหาในระดับน้อยในข้อที่ 6 ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ($\bar{X} = 2.47$, S.D. = 1.12) ข้อ 5 ไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่ ($\bar{X} = 1.71$, S.D. = 0.98) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงมาตรฐานของระดับปัญหาด้านสังคมของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

ข้อที่	ปัญหาด้านสังคม	$\bar{X}$	S.D.
1.	ปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนไม่ได้	1.70	0.74
2.	ไม่อยากเข้าสังคมกับเพื่อนเพราะรู้สึกว่ามีปมด้อย	1.57	0.70
3.	ไม่มีเพื่อนสนิทไว้ใจหรือปรับทุกข์ได้	2.10	0.95
4.	ทะเลาะกับเพื่อนอยู่เสมอ	1.60	0.99
5.	จำเป็นต้องทำตามความเห็นของกลุ่มเพื่อน เพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม	2.47	0.98
6.	ถูกเพื่อนชักจูงไปในทางไม่ดีเพราะไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	1.61	0.78
7.	มักมีความคิดเห็นขัดแย้งกับเพื่อน	2.06	0.81
8.	ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนเนื่องจากผลการศึกษาไม่ดี	1.71	0.70
	รวม	1.85	0.54

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.85$, S.D. = 0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงมาตรฐานของระดับปัญหาด้านเศรษฐกิจของ
นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

ข้อที่	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.
1.	ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครองน้อย	2.52	1.09
2.	ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส	2.86	1.10
3.	รู้สึกมีปมด้อยเกี่ยวกับฐานะความเป็นอยู่	2.18	1.06
4.	เป็นหนี้สินเพราะเอาเงินมาใช้จ่ายในด้านการเรียน	2.23	1.16
5.	ไม่รู้จักการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม	2.25	1.01
6.	มีปัญหาด้านการเงินแต่ไม่กล้าขอทุนเพราะความอาย	2.01	1.17
7.	ต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้มาใช้ในการเรียน	2.02	1.19
8.	เสื้อผ้าของใช้ส่วนตัวเพื่อการเรียนมีไม่เพียงพอ	2.06	1.03
	รวม	2.27	0.74

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$, S.D. = 0.74) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลางในข้อ 2 ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 1.10) ข้อ 1 ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครองน้อย ($\bar{X} = 2.52$, S.D. = 1.09) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงมาตรฐานของระดับปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาของ
นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

ข้อที่	ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.
1.	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียการเรียน	2.47	1.05
2.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดในปัจจุบันไม่มีประโยชน์	2.68	1.14
3.	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้สิ้นเปลืองเงิน	2.70	1.15

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	S.D.
4.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดใช้เวลามาก	2.75	1.01
5.	ไม่ได้รับความสนใจให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา	2.80	1.12
6.	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่มีการส่งเสริม การทำกิจกรรมนักศึกษาอย่างจริงจัง	3.10	1.21
7.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นไม่ก่อให้เกิดความรักและผูกพัน กับสถาบัน	2.79	1.28
8.	เบื่อหน่ายกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่ได้รับความร่วมมือใน การจัดกิจกรรมนักศึกษาจากผู้เกี่ยวข้อง	3.17	1.23
9.	มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกในกลุ่มที่ทำกิจกรรม	3.07	1.20
10.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับความสนใจของ นักศึกษา	3.21	1.08
11.	เวลาที่จัดกิจกรรมไม่ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษา	3.29	1.17
12.	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่ศรัทธาการทำงานของ สโมสรนักศึกษา	2.86	1.22
13.	ไม่ทราบข่าวการจัดกิจกรรมนักศึกษา	3.26	1.08
14.	กิจกรรมนักศึกษาไม่ช่วยส่งเสริมประสบการณ์นอกห้องเรียน อย่างแท้จริง	3.04	1.15
	รวม	2.94	0.80

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.80) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 1 การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทำให้เสียการเรียน ($\bar{X} = 2.47$, S.D. = 1.05) ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 2 ประเมินปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) วิเคราะห์โดยใช้ค่าที-เทสต์ (t-test) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.00) ดังแสดงในตาราง 8 - 11

ตาราง 8 การประเมินปัญหาทางการศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)
 โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อที่	ปัญหาทางการศึกษา	X	S.D.	t	p
1.	ขาดสมาธิในการเรียน	2.92	0.83	-1.08	.283
2.	ฟังคำบรรยายไม่เข้าใจ	3.22	0.84	2.98*	.003
3.	มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญบางวิชาไม่เพียงพอ	3.47	1.01	5.21*	.001
4.	มีความรู้พื้นฐานวิชาชีพบางวิชาไม่เพียงพอ	2.75	1.02	-2.80*	.006
5.	ไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่	1.71	0.98	-14.75*	.001
6.	ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน	2.47	1.12	-5.35*	.001
7.	ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญที่อาจารย์บรรยาย	3.02	0.93	0.19	.848
8.	ไม่มีที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	3.06	1.17	0.61	.544
9.	ไม่สามารถขอรับคำปรึกษานอกเวลาเรียนจากอาจารย์ผู้สอน	2.86	1.09	-1.47	.145
10.	สภาพแวดล้อมในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงานไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน	3.35	1.16	3.38*	.001
11.	หนังสือในห้องสมุดไม่ทันสมัยทำให้เกิดอุปสรรคต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน	3.34	1.12	3.43*	.001
12.	หนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน	3.48	1.15	4.65*	.001
13.	ไม่ได้รับความสะดวกจากการใช้บริการของห้องสมุด	2.70	1.15	-2.95*	.004
14.	เวลาให้บริการของห้องสมุดไม่เหมาะสมต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน	2.79	1.14	-2.03*	.044
15.	เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	3.52	1.02	5.69*	.001
16.	เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ	3.59	1.06	6.22*	.001

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านการศึกษา	X	S.D.	t	p
17.	วัสดุฝึกมีไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ	3.47	1.09	4.81*	.001
	รวม	3.19	0.72	3.04*	.001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาด้านการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 2 ฟังคำบรรยายไม่เข้าใจ ข้อ 3 มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญบางวิชาไม่เพียงพอ ข้อ 10 สภาพแวดล้อมในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงานไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน ข้อ 11 หนังสือในห้องสมุดไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน ข้อ 12 หนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน ข้อ 15 เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ ข้อ 16 เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ ข้อ 17 วัสดุฝึกมีไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ และนักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 4 มีความรู้พื้นฐานวิชาชีพบางวิชาไม่เพียงพอ ข้อ 5 ไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่ ข้อ 6 ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ข้อ 13 ไม่ได้ได้รับความสะดวกจากการให้บริการของห้องสมุด ข้อ 14 เวลาให้บริการของห้องสมุดไม่เหมาะสมต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับไม่แตกต่างจากเกณฑ์

ตาราง 9 การประเมินปัญหาด้านสังคมของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อที่	ปัญหาด้านสังคม	X	S.D.	t	p
1.	ปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนไม่ได้	1.69	0.74	-19.80*	.001
2.	ไม่อยากเข้าสังคมกับเพื่อนเพราะรู้สึกว่ามีปมด้อย	1.57	0.70	-22.98*	.001
3.	ไม่มีเพื่อนสนิทไว้ใจหรือปรึกษาได้	2.10	0.95	-10.56*	.001
4.	ทะเลาะกับเพื่อนอยู่เสมอ	1.60	0.99	-15.94*	.001

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านสังคม	X	S.D.	t	p
5.	จำเป็นต้องทำตามความเห็นของกลุ่มเพื่อน เพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม	2.47	0.98	-6.11*	.001
6.	ถูกเพื่อนชักจูงไปในทางไม่ดีเพราะไม่มี ความเชื่อมั่นในตนเอง	1.61	0.78	-20.00*	.001
7.	มักมีความคิดเห็นขัดแย้งกับเพื่อน	2.06	0.82	-12.86*	.001
8.	ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนเนื่องจาก ผลการศึกษาไม่ดี	1.71	0.70	-20.54*	.001
	รวม	1.85	0.54	-23.61*	.001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

ตาราง 10 การประเมินปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อที่	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	X	S.D.	t	p
1.	ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครอง น้อย	2.52	1.09	-4.89*	.001
2.	ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส	2.86	1.10	-1.46	.148
3.	รู้สึกมีปมด้อยเกี่ยวกับฐานะความเป็นอยู่	2.18	1.06	-8.65*	.001
4.	เป็นหนี้สินเพราะเอาเงินมาใช้จ่ายในด้าน การเรียน	2.23	1.16	-7.45*	.001
5.	ไม่รู้จักรักการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม	2.25	1.01	-8.38*	.001
6.	มีปัญหาด้านการเงินแต่ไม่กล้าขอทุนเพราะ ความอาย	2.01	1.17	-9.52*	.001

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	X	S.D.	t	p
7.	ต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้มาใช้ในการเรียน	2.02	1.19	-9.31*	.001
8.	เสื้อผ้าของใช้ส่วนตัวเพื่อการเรียนมีไม่เพียงพอ	2.06	1.03	-10.17*	.001
	รวม	2.30	0.92	-8.61*	.001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 2 ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส ที่นักศึกษามีปัญหาไม่แตกต่างจากเกณฑ์

ตาราง 11 การประเมินปัญหาด้านกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อที่	ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา	X	S.D.	t	p
1.	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียการเรียน	2.47	1.05	-5.69*	.001
2.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดในปัจจุบันไม่มีประโยชน์	2.68	1.14	-3.14*	.002
3.	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้สิ้นเปลืองเงิน	2.70	1.15	-2.93*	.004
4.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดใช้เวลามาก	2.75	1.01	-2.82*	.006
5.	ไม่ได้รับความสนใจให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา	2.80	1.12	-1.98	.051

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	t	p
6.	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่มีการส่งเสริมการทำกิจกรรมนักศึกษาอย่างจริงจัง	3.10	1.21	0.96	.341
7.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นไม่ก่อให้เกิดความรักและผูกพันกับสถาบัน	2.79	1.28	-1.88	.063
8.	เป้าหมายกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่ได้รับความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนักศึกษาจากผู้เกี่ยวข้อง	3.17	1.24	1.51	.133
9.	มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกในกลุ่มที่ทำกิจกรรม	3.07	1.20	0.67	.506
10.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา	3.21	1.08	2.15	.003
11.	เวลาที่จัดกิจกรรมไม่ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษา	3.29	1.17	2.74*	.007
12.	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่ศรัทธาการทำงานของสโมสรนักศึกษา	2.86	1.22	-1.32	.190
13.	ไม่ทราบข่าวการจัดกิจกรรมนักศึกษา	3.26	1.07	2.74*	.007
14.	กิจกรรมนักศึกษาไม่ช่วยส่งเสริมประสบการณ์นอกห้องเรียนอย่างแท้จริง	3.04	1.15	0.39	.699
	รวม	2.75	0.86	-3.20*	.001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 1 การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียการเรียน ข้อ 2 กิจกรรมนักศึกษาที่จัดในปัจจุบันไม่มีประโยชน์ ข้อ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้สิ้นเปลืองเงิน ข้อ 4 กิจกรรม

นักศึกษาที่จัดใช้เวลามาก และนักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 11 เวลาที่จัดกิจกรรมไม่ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษา ข้อ 13 ไม่ทราบข่าวการจัดกิจกรรมนักศึกษา ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับไม่แตกต่างจากเกณฑ์

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยใช้ ที-เทสต์ (t-test) และ เอฟ-เทสต์ (F-test) ดังแสดงในตาราง 12 - 18

ตาราง 12 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามชั้นปี

นักศึกษา ปัญหาของนักศึกษา	ชั้นปีที่ 1 (N = 70)		ชั้นปีที่ 2 (N = 56)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการศึกษา	3.06	0.77	3.36	0.62	-2.31*	.022
2. ด้านสังคม	1.76	0.60	1.62	0.63	1.26	.209
3. ด้านเศรษฐกิจ	2.34	0.94	2.24	0.90	0.57	.569
4. ด้านกิจกรรมนักศึกษา	2.46	0.80	3.12	0.81	-4.52*	.001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีปัญหาด้าน การศึกษาและด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหา ด้านสังคมและปัญหาด้านเศรษฐกิจ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

ตาราง 13 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามแผนก

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6	6.47	1.08	2.21*	.047
	ภายในกลุ่ม	119	58.02	0.49		
	รวม	125	64.49			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	6	1.95	0.32	0.85	.538
	ภายในกลุ่ม	119	45.64	0.38		
	รวม	125	47.59			
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	6	4.68	0.78	0.91	.487
	ภายในกลุ่ม	119	101.46	0.85		
	รวม	125	106.13			
ด้านกิจกรรม นักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6	3.52	0.59	0.78	.590
	ภายในกลุ่ม	119	89.85	0.76		
	รวม	125	93.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	6	2.19	0.36	1.44	.210
	ภายในกลุ่ม	119	30.06	0.25		
	รวม	125	32.25			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ที่อยู่ต่างแผนกกัน มีปัญหาด้านการ
ศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็น
รายคู่โดยใช้วิธีของดันแคน (Duncan) ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 ทดสอบความแตกต่างของปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ด้านการศึกษา
จำแนกตามแผนก

แผนก		MP	TD	MT	EP	EE	TC	ED
	$\bar{X}$	3.08	3.06	3.17	3.13	3.53	3.48	2.84
MP	3.08					*		
TD	3.06					*		
MT	3.17							
EP	3.13							
EE	3.53							*
TC	3.48							*
ED	2.84							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์กับแผนกช่างยนต์ และแผนก
ผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ และนักศึกษาแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิตกับ
แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ และแผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์ มีปัญหาด้านการศึกษาดifferentกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามรายได้ของบิดามารดา
หรือผู้ปกครอง

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	2.52	1.26	2.50	.086
	ภายในกลุ่ม	123	61.97	0.50		
	รวม	125	64.49			

ตาราง 15 (ต่อ)

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.26	1.13	3.07	.060
	ภายในกลุ่ม	123	45.33	0.37		
	รวม	125	47.59			
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	13.85	6.93	9.23*	.001
	ภายในกลุ่ม	123	92.28	0.75		
	รวม	125	106.13			
ด้านกิจกรรม นักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.93	0.96	1.30	.277
	ภายในกลุ่ม	123	91.45	0.74		
	รวม	125	93.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.17	8.47	0.33	.723
	ภายในกลุ่ม	123	32.08	0.26		
	รวม	125	32.25			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีปัญหาด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ ไม่พบว่าแตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของดันแคน (Duncan) ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ทดสอบความแตกต่างของปัญหาของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ด้านเศรษฐกิจ
จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง		ต่ำกว่า 10,000	ระหว่าง 10,000 ถึง 20,000	มากกว่า 20,000
	$\bar{X}$	2.65	2.11	1.75
ต่ำกว่า 10,000	2.65		*	*
ระหว่าง 10,000 - 20,000	2.11			
มากกว่า 20,000	1.75			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท และ นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีปัญหาด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบแตกต่าง

ตาราง 17 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา
หรือผู้ปกครอง

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	6.67	1.33	2.77*	.021
	ภายในกลุ่ม	120	57.81	0.48		
	รวม	125	64.49			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.62	0.32	0.84	.521
	ภายในกลุ่ม	120	45.97	0.38		
	รวม	125	47.59			

ตาราง 17 (ต่อ)

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	5	10.38	2.08	2.60	.060
	ภายในกลุ่ม	120	95.75	0.80		
	รวม	125	106.14			
ด้านกิจกรรม นักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	3.71	0.74	0.99	.425
	ภายในกลุ่ม	120	89.66	0.75		
	รวม	125	93.37			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.80	0.56	2.28	.051
	ภายในกลุ่ม	120	29.45	0.25		
	รวม	125	32.25			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการศึกษากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของดันแคน (Duncan) ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 ทดสอบความแตกต่างของปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ด้านการศึกษา
จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

อาชีพของ บิดามารดา/ผู้ปกครอง	รับ ราชการ	รัฐ วิสาหกิจ	รับจ้าง	ค้าขาย/ เจ้าของ กิจการ	เกษตร กรรม	อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	3.52	3.27	2.92	3.23	3.06	3.40
รับราชการ	3.52			*		*	
รัฐวิสาหกิจ	3.27						
รับจ้าง	2.92						
ค้าขาย/เจ้าของกิจการ	3.23						
เกษตรกรรม	3.06						
อื่น ๆ	3.40						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับ
นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง และนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
อาชีพเกษตรกรรม มีปัญหาทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ
ไม่พบความแตกต่าง

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี
(รอบเช้า) ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. ปัญหาของนักศึกษาทางการศึกษา

อาจารย์ผู้สอนบางวิชาสอนเร็วเกินไป ทำให้ไม่เข้าใจในวิชานั้น ๆ นักศึกษาต้องการ
ให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจความแตกต่างในเรื่องความรู้พื้นฐานวิชาสามัญ และวิชาชีพระหว่าง
นักศึกษาที่จบจากต่างจังหวัดกับนักศึกษาที่จบจากกรุงเทพมหานคร โดยต้องการให้อาจารย์ผู้สอน
จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักศึกษาที่มีความแตกต่างกัน
สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงาน ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

เนื่องจากไม่มีพัดลมและดับแคบ โต๊ะและเก้าอี้ในห้องเรียนมีไม่เพียงพอ เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติชำรุดไม่ได้รับการซ่อมแซมและไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ไม่ได้รับความสะดวกจากการให้บริการของห้องสมุด และต้องการให้ห้องสมุด จัดหาโต๊ะ เก้าอี้ และหนังสือเพิ่มขึ้น รวมทั้งจัดเก็บหนังสือให้เป็นระบบเพื่อให้สามารถค้นหาหนังสือได้ง่าย

2. ปัญหาของนักศึกษาด้านสังคม

มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มาจากต่างจังหวัด และนักศึกษาที่มาจากกรุงเทพมหานคร จึงควรจัดกิจกรรมที่สร้างความรักและความเข้าใจระหว่างกลุ่ม

3. ปัญหาของนักศึกษาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษาต้องทำงานนอกเวลาเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในการศึกษา จึงมีความเห็นว่า วิทยาลัยฯ ควรจัดหาทุนการศึกษาให้นักศึกษาประพฤติดีแต่ฐานะยากจนให้มากยิ่งขึ้น

4. ปัญหาของนักศึกษาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาบางส่วนมีความเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษาไม่มีความสำคัญ เนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก นอกจากนี้บางส่วนเห็นว่าไม่ควรจัดกิจกรรมในช่วงเวลาใกล้สอบ แต่ควรจัดกิจกรรมให้ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษา อีกทั้งควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและกิจกรรมที่สร้างความสามัคคีระหว่างแผนก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา ประเมินปัญหาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3.00) และเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ได้แก่ นักศึกษาแผนกช่างยนต์ 20 คน แผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ 18 คน แผนกช่างโลหะ 12 คน แผนกช่างไฟฟ้า 20 คน แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ 20 คน แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์ 20 คน และแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ประเมินปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยใช้ ที-เทสต์ (t-test) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

2.1 ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้าน สูงกว่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัดทัศนคติของไลเคิร์ทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าปัญหายู้อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์

2.2 ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้าน ต่ำกว่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัดทัศนคติของไลเคิร์ทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าปัญหายู้อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์

2.3 ถ้าไม่พบว่าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านแตกต่างจากค่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัดทัศนคติของไลเคิร์ทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าปัญหายู้อยู่ในระดับไม่แตกต่างจากเกณฑ์

3. เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยใช้ ที-เทสต์ (t-test for Independent group) เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 4 ด้านจำแนกตามชั้นปี และใช้ เอฟ-เทสต์ (F-test) เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 4 ด้าน จำแนกตามแผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของดันแคน (Duncan)

4. สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา โดยเสนอผลในเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาของนักศึกษาลงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษาลงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้าน
การศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา

1.1 ปัญหาทางการศึกษา

นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้นเครื่อง
จักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และเครื่องจักร/เครื่อง
มือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีปัญหาในระดับน้อยในข้อ
ไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่ และไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน

1.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่านักศึกษามีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ

1.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็น
รายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ยกเว้นได้รับเงินค่าใช้จ่าย
ส่วนตัวจากผู้ปกครองน้อย และไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส มีปัญหาในระดับปานกลาง

1.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้น
การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ทำให้เสียการเรียนมีปัญหในระดับน้อย

2. ผลการประเมินปัญหาของนักศึกษาลงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ
ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่
กำหนด มีดังนี้

2.1 ปัญหาทางการศึกษา

นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อพึงคำบรรยายไม่เข้าใจ มีความรู้พื้นฐานวิชามีบางวิชาไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงานไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน หนังสือในห้องสมุดไม่ทันสมัยทำให้เกิดอุปสรรคต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน หนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ วัสดุฝึกมีไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ และนักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ มีความรู้พื้นฐานวิชาชีพบางวิชาไม่เพียงพอ ไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่ ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ไม่ได้รับความสะดวกจากการใช้บริการของห้องสมุด เวลาให้บริการของห้องสมุดไม่เหมาะสมต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับไม่แตกต่างกับเกณฑ์

2.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

2.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ ยกเว้นในข้อ ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส มีปัญหาไม่แตกต่างกับเกณฑ์

2.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียการเรียน กิจกรรมนักศึกษาที่จัดในปัจจุบันไม่มีประโยชน์ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้สิ้นเปลืองเงิน กิจกรรมนักศึกษาที่จัดใช้เวลานาน และนักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อเวลาที่

จัดกิจกรรมไม่ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษา ไม่ทราบข่าวการจัดกิจกรรมนักศึกษา ส่วนข้ออื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับไม่แตกต่างกับเกณฑ์

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ปรากฏผล ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามชั้นปี พบว่า

3.1.1 ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.1.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

3.1.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน

3.1.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามแผนก พบว่า

3.2.1 ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษาแผนกช่างยนต์กับนักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาแผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์กับนักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ กับนักศึกษาแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาแผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์กับนักศึกษาแผนกวิศวกรรม
เขียนเขียนแบบและออกแบบการผลิต มีปัญหาด้านการศึกษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ส่วนนักศึกษาที่อยู่ต่างแผนกกันผู้อื่น ๆ มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

3.2.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาต่างแผนกกันมีปัญหาด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

3.2.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษาต่างแผนกกันมีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน.

3.2.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาต่างแผนกกันมีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.3 การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามรายได้ของ
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า

3.3.1 ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้แตกต่างกัน มีปัญหาด้าน
การศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.3.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้แตกต่างกัน มีปัญหาด้าน
สังคมไม่แตกต่างกัน

3.3.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนัก
ศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ต่ำ
กว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีปัญหา
ด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่บิดามารดาหรือ
ผู้ปกครองรายได้แตกต่างกันผู้อื่น ๆ มีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน

3.3.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้แตกต่างกัน มีปัญหาด้าน
กิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.4 การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามอาชีพของ
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า

3.4.1 ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับนักศึกษาที่มี
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพรับจ้าง มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพรับราชการกับนักศึกษาที่บิดา
มารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพเกษตรกรกรรม มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีปัญหาด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.4.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้าน
สังคมไม่แตกต่างกัน

3.4.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้าน
เศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน

3.4.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพแตกต่างกัน มีปัญหาด้าน
กิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ
ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา มีดังนี้

1.1 ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็น
เพราะนักศึกษาสามารถปรับตัวได้ค่อนข้างดีในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในวิทยาเขตฯ
ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากนักศึกษาหลักสูตรนี้เป็นผู้ที่มีผลการเรียนค่อนข้างดี ซึ่งเห็นได้จากสถิติ

การสมัครสอบเข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) เป็นหลักสูตรที่มีนักศึกษาสมัครสอบเข้าศึกษามากที่สุด จำนวน 1,577 คน แต่ผ่านเกณฑ์การสอบคัดเลือกได้เพียง 243 คน (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ, 2540 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ดังนั้นผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจึงเป็นผู้ที่มีความสามารถค่อนข้างสูง นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาประเภทโควตาที่มีผลการเรียนตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไป ซึ่งคัดเลือกจากวิทยาลัยเทคนิคทั่วประเทศ นักศึกษาเหล่านี้เมื่อมาศึกษาในวิทยาเขตฯ จึงมีความตั้งใจเรียนมาก ดังที่ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 35) กล่าวว่า นักศึกษาประเภทนักวิชาการซึ่งเป็นกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสูง มักมุ่งศึกษาหาความรู้ ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของสืบพงศ์ จินดาพล (2533 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาทางด้านการเรียนและการปรับตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีปัญหาด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และกับผลการวิจัยของสุจินต์ ยมศรีเคน (2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2535 พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียนในระดับปานกลาง

และเมื่อพิจารณาปัญหาการเรียนเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาในระดับปานกลางทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และเครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ ที่นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาในสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมนั้น การฝึกปฏิบัติจากเครื่องจักร เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการฝึกทักษะ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพ แต่เนื่องจากวิทยาเขตฯ มีงบประมาณน้อย จึงทำให้ไม่สามารถจัดหาเครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ประกอบการเรียนได้อย่างเพียงพอ รวมทั้งไม่สามารถซ่อมแซมเครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ ในการฝึกปฏิบัติให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดีอยู่เสมอ จึงส่งผลให้นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์อยู่ในระดับมาก ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับความเห็นของธีรวุฒิ บุญยโสภณ (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ : 63) ที่กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานของนักศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษานั้น หากเครื่องมือเครื่องจักรมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ขาดการปรับปรุงซ่อมแซม ย่อมส่งผลให้เกิดปัญหาในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานของนักศึกษา และการที่นักศึกษามีปัญหาในระดับน้อยในเรื่องไม่ชอบแผนกวิชาการที่เรียนอยู่ และไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียนนั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่สมัครสอบในหลักสูตรนี้ส่วนใหญ่ต้องเลือกเรียนในแผนกที่ตนชอบมา ดังนั้นจึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่ อีกทั้งเมื่อนักศึกษาได้ศึกษาในแผนกที่ตนพอใจย่อมทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจที่จะพยายามหาวิธีการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น จึงพบว่านักศึกษามีปัญหาในการแบ่งเวลาเรียนในระดับน้อย

ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับเตือนใจ ชีวภักดี (2526 : 110) ที่กล่าวว่านักศึกษาที่เลือกศึกษาในสาขาวิชาที่ชอบและต้องการ เมื่อเข้ามาเรียนแล้วจะมีความตั้งใจเรียน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนเพราะมีแรงจูงใจ

1.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ ที่เป็นเช่นนี้คาดว่าอาจเป็นเพราะนักศึกษาในหลักสูตรนี้โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (นักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 397 คน เป็นเพศชาย 374 คน เป็นเพศหญิง 23 คน) ดังนั้น ลักษณะบุคลิกภาพ ทัศนคติ และอารมณ์ จึงมีความแตกต่างกันไม่มากนัก อีกทั้งนักศึกษามีลักษณะธรรมชาติของสาขาวิชา ลักษณะและบุคลิกภาพเฉพาะของผู้เรียนสายอาชีพช่างอุตสาหกรรม รวมทั้งทัศนคติต่อกลุ่มเพื่อนใกล้เคียงกัน จึงทำให้การเข้ากลุ่มและการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันเป็นไปได้ง่าย ดังที่ รุ่งทิพา เสาสังห์ และทักษิณา เครือหงส์ (2537 : 19 - 20) ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพและพฤติกรรมของผู้เรียนสายอาชีพ และพบว่า นักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ช่างโลหะ ช่างยนต์ มีความรักพวกพ้องสูง มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนในทุกเรื่องและให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน นักศึกษาช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ เทคนิคคอมพิวเตอร์ จะทำตามที่กลุ่มเพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่าดี กลุ่มเพื่อนและระบบรุ่นพี่รุ่นน้องจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษากลุ่มนี้อยู่มาก

1.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จะเสียค่าบำรุงการศึกษาและค่าลงทะเบียนรายวิชาในอัตราที่ไม่สูงมาก ทั้งผู้ปกครองของนักศึกษา ร้อยละ 24.6 มีอาชีพรับราชการสามารถเบิกค่าลงทะเบียนรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งค่าบำรุงการศึกษาต่าง ๆ ตามสิทธิ์ นอกจากนี้ในกลุ่มของนักศึกษาที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจจะได้รับช่วยเหลือจากวิทยาเขตฯ โดยการให้ทุนการศึกษาซึ่งได้รับจากบริษัทต่าง ๆ ประมาณปีละ 60 ทุน และจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ วลีวรรณ ศรีเศษะวิวัฒน์ (2536 : 77) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคเหนือ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการเงินอยู่ในระดับน้อย

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ ยกเว้นได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครองน้อย และไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาสมีปัญหาด้านระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของนักศึกษา

ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างถึงร้อยละ 29.4 ทำให้ไม่สามารถให้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวจำนวนมากแก่นักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษาไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ พิมพ์มาส ตันท์เจริญรัตน์ (2532 : 79) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคตาก พบว่า นักศึกษาได้รับเงินจากผู้ปกครองน้อยและนักศึกษาไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อน และผลการวิจัยของศิริวรรณ สุขดี (2534 : 101) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา พบว่า นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับได้รับเงินช่วยเหลือจากทางบ้านน้อยไม่พอกับค่าใช้จ่าย

1.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้คาดว่าอาจเป็นเพราะนักศึกษาหลักสูตรนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้มีผลการเรียนค่อนข้างดี เนื่องจากเป็นนักศึกษาประเภทโควตาเรียนดี ซึ่งคัดเลือกจากวิทยาลัยเทคนิคทั่วประเทศ นักศึกษาเหล่านี้เมื่อมาศึกษาในวิทยาเขตฯ จึงมีความตั้งใจเรียนมาก ดังที่ ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 35) กล่าวว่า นักศึกษาประเภทนักวิชาการซึ่งเป็นกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสูง มักมุ่งศึกษาหาความรู้ ดังนั้น จึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่สนใจและให้ความสำคัญกับการศึกษามากกว่าการทำกิจกรรม จึงส่งผลให้นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของสุจินต์ ยมศรีเคน (2536 : 146) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัย กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2535 พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ยกเว้นการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียการเรียนมีปัญหอยู่ในระดับน้อย การที่นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อคาดว่าอาจเนื่องมาจากเหตุผลเดียวกับผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวม ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียการเรียนมีปัญหอยู่ในระดับน้อยนั้น อาจเป็นเพราะกิจกรรมนักศึกษาที่จัดในวิทยาเขตฯ มีเพียงกิจกรรมที่เกี่ยวกับวันสำคัญเป็นส่วนใหญ่ซึ่งมีไม่มาก อีกทั้งลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาจะใช้เวลาเพียงสั้น ๆ เช่น การถวายพระพรเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา จะใช้เวลาช่วงเช้าหลังเข้าแถวเคารพธงชาติ ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ เช่น วันสำคัญต่าง ๆ นั้น จะใช้วิธีจัดนิทรรศการ ซึ่งนักศึกษาสามารถมาร่วมกิจกรรมได้ในยามว่างจากการเรียน สำหรับกิจกรรมอาสาพัฒนานั้น จะจัดกิจกรรมปีละครั้งในช่วงปิดภาคเรียน เป็นต้น

2. ผลการประเมินปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต

พระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

2.1 ปัญหาทางการศึกษา

นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง ฟังคำบรรยายไม่เข้าใจ มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญบางวิชาไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงานไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน หนังสือในห้องสมุดไม่ทันสมัยทำให้เกิดอุปสรรคต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน หนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ วัสดุฝึกมีไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) นี้ มาจากสถานศึกษาที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ จากสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานศึกษาที่อยู่ในต่างจังหวัด และสถานศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เมื่อนักศึกษาเข้ามาศึกษาในวิทยาเขตพระนครเหนือ ซึ่งมีระบบการเรียนการสอนที่เน้นให้นักศึกษารู้จักค้นคว้าและใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการสังเกต ชักถาม และปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เนื่องจากเป็นการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น จึงทำให้นักศึกษาต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนซึ่งแตกต่างจากสถานศึกษาเดิม ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับ ลำเนาวิชรศิลป์ (2537 : 84) ที่กล่าวไว้ว่า ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา นั้น แตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้ง นักศึกษาขาดทักษะในการเรียน เช่น การค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัว ดังนั้น จึงพบว่า นักศึกษาบางส่วนมีปัญหาเกี่ยวกับการฟังคำบรรยายไม่เข้าใจและมีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญบางวิชาไม่เพียงพออยู่ในระดับสูง ส่วนสภาพแวดล้อมในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงานไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนซึ่งมีปัญหายูระดับสูงนั้น อาจเป็นเพราะมีการรื้อโรงฝึกงานแผนกช่างยนต์ แผนกฝึกฝีมือ และแผนกช่างโลหะเพื่อก่อสร้างใหม่ รวมทั้งปิดห้องปฏิบัติการแผนกวิทยาศาสตร์ เพื่อปรับปรุงซ่อมแซม ทำให้นักศึกษาต้องเรียนภาคปฏิบัติในอาคารที่เหลือนอกจากรั้วที่วิทยาเขตฯ รับนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2540 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้นแต่งบประมาณในการจัดซื้อเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ วัสดุฝึก และหนังสือ ไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างสมดุลงกับจำนวนนักศึกษา ดังนั้นจึงทำให้

นักศึกษามีปัญหาในเรื่องเหล่านี้อยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับความเห็นของธีรฤดี บุญยโสภณ (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ : 63) ที่กล่าวว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในระดับ อาชีวศึกษานั้น เกิดจากสภาพแวดล้อมของโรงฝึกงานและห้องปฏิบัติการมีขนาดสัดส่วนไม่ได้ มาตรฐาน และมีจำนวนพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งมีจำนวนนักศึกษาที่ไม่เหมาะสม และไม่พอดีกับจำนวนเครื่องมือ เครื่องจักร ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ และการที่นักศึกษามีปัญหาการศึกษาในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง มีความรู้พื้นฐานวิชาชีพบางวิชา ไม่เพียงพอ ไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่ ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ไม่ได้ได้รับความสะดวกจากการใช้ บริการของห้องสมุด และเวลาให้บริการของห้องสมุดไม่เหมาะสมต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน อาจเป็นเพราะการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) นี้เป็น หลักสูตรต่อเนื่อง นักศึกษาที่สมัครสอบในหลักสูตรนี้ส่วนใหญ่ ต้องเลือกเรียนในแผนกวิชาที่ตน จบมา ดังนั้นปัญหาเกี่ยวกับไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่จึงมีน้อย ดังที่ เตือนใจ ชิวักดี (2526 : 110) กล่าวว่า นักศึกษาที่เลือกศึกษาในสาขาวิชาที่ชอบและต้องการ เมื่อเข้ามาเรียนแล้วจะมีความตั้งใจเรียน มีความกระตือรือร้นในการศึกษา เพราะมีแรงจูงใจ นอกจากนี้นักศึกษาซึ่งเรียน ในหลักสูตรนี้โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาประเภทโควตาเรียนดี ซึ่งคัดเลือกจากวิทยาลัยเทคนิค ทั่วประเทศ ดังนั้นนักศึกษาเหล่านี้เมื่อมาศึกษาในวิทยาเขตฯ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการไม่รู้จัก แบ่งเวลาเรียน เนื่องจากเป็นผู้ให้ความสำคัญกับการศึกษาอยู่แล้ว ดังที่ ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 35) กล่าวว่า นักศึกษาประเภทนักวิชาการซึ่งเป็นกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยสูง มักมุ่งศึกษา หาความรู้ ดังนั้น จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ส่วนการไม่ได้รับความสะดวกจาก การใช้บริการของห้องสมุดและเวลาให้บริการของห้องสมุดไม่เหมาะสมต่อการค้นคว้า นอกเวลาเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับต่ำ อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับความสะดวกจากการให้ บริการในด้านต่าง ๆ จากห้องสมุดและเวลาเปิดให้บริการเป็นเวลาที่มีความเหมาะสมสำหรับการ ศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

2.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) มีปัญหาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีปัญหา ด้านสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากการ ศึกษาแบบรายงานสถิติการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ พบว่า นักศึกษาหลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ที่สอบคัดเลือกได้เป็นนักศึกษาเพศชาย ถึงร้อยละ 94.21 (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต

พระนครเหนือ. 2540 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ดังนั้น ลักษณะบุคลิกภาพ ทักษะ และอารมณ์จึงมีความคล้ายคลึงและใกล้เคียงกัน อีกทั้งนักศึกษาซึ่งเป็นนักศึกษาสายช่างอุตสาหกรรมยังมีทัศนคติต่อกลุ่มเพื่อนคล้ายคลึงกันอีกด้วย จึงทำให้การเข้ากลุ่มและการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันเป็นไปได้ง่าย ดังที่ รุ่งทิวา เสาร์สิงห์ และทักษิณา เครือหงส์ (2537 : 19 - 20) ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพและพฤติกรรมของผู้เรียนสายอาชีพ พบว่า นักศึกษาแผนกช่างกลโรงงาน ช่างโลหะ ช่างยนต์ มีความรักพวกพ้องสูง มีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนในทุกเรื่อง และให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน นักศึกษาแผนกช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ เทคนิคคอมพิวเตอร์ จะทำตามกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนและระบบรุ่นพี่รุ่นน้องจะมีอิทธิพลต่อนักศึกษากลุ่มนี้มาก

2.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ยกเว้นไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส มีปัญหาไม่แตกต่างกับเกณฑ์ อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) เสียค่าบำรุงการศึกษาและค่าลงทะเบียนรายวิชาในอัตราที่ไม่สูงมาก อีกทั้งหากนักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจก็จะได้รับการช่วยเหลือจากวิทยาเขตฯ ในรูปของทุนการศึกษาซึ่งวิทยาเขตฯ ได้รับจากบริษัทต่าง ๆ ประมาณปีละ 60 ทุน และจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาซึ่งทุนเหล่านี้สามารถช่วยเหลือนักศึกษาที่ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจได้เป็นจำนวนมาก

2.4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียการเรียน กิจกรรมนักศึกษาที่จัดในปัจจุบันไม่มีประโยชน์ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้สิ้นเปลืองเงิน กิจกรรมนักศึกษาที่จัดใช้เวลามาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ใช้เวลาในการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาก อีกทั้งนักศึกษาใช้เวลาศึกษาในวิทยาเขตฯ ตามหลักสูตรเพียง 2 ปี นักศึกษาส่วนใหญ่จึงมุ่งศึกษาต่อหรือมุ่งจบการศึกษาเพื่อหางานทำมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับสมโภชน์ อเนกสุข (2529 : 22) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบส่วนตัวของนักศึกษา มีผลต่อความสนใจและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นก็มีไม่มากและเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในวาระสำคัญเท่านั้น เช่น กิจกรรมวันแม่ กิจกรรมวันไหว้ครู เป็นต้น ดังนั้นกิจกรรมนักศึกษา จึงดูเหมือนไม่มีประโยชน์ต่อนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาพบกับปัญหาต่าง ๆ

ในด้านนี้น้อย และการที่นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่อง เวลาที่จัดกิจกรรมไม่ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษา ไม่ทราบว่าการจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาแต่ละแผนกที่เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ต่างมีเวลาว่างไม่ตรงกัน ดังนั้น การจัดกิจกรรมแต่ละครั้งจึงไม่สามารถจัดให้ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษาทุกแผนกพร้อมกัน นอกจากนี้นักศึกษารอบเช้าเป็นนักศึกษาที่จะต้องมาเรียนทุกวันตั้งแต่ 08.00 น. โดยพร้อมเพรียงกันมากกว่านักศึกษาในรอบอื่น ๆ อีกทั้งจำนวนนักศึกษาก็มีมากกว่ารอบอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นเมื่อมีการจัดกิจกรรมนักศึกษาแต่ละครั้งนักศึกษารอบเช้าจึงเป็นกลุ่มที่วิทยาเขตฯ มุ่งหวังให้เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามากกว่านักศึกษาในรอบอื่น ๆ การจัดกิจกรรมนักศึกษาจึงมักจัดในช่วงการเรียนการสอนของนักศึกษารอบเช้า ส่งผลให้นักศึกษาเกิดปัญหาในเรื่องเวลาที่จัดกิจกรรมไม่ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษา ส่วนการที่นักศึกษามีปัญหาในระดับสูงกว่าเกณฑ์เกี่ยวกับไม่ทราบว่าการจัดกิจกรรมนั้น อาจเป็นเพราะการที่นักศึกษาสนใจและให้ความสำคัญกับการศึกษามากกว่าการทำกิจกรรมนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาหลักสูตรนี้ใช้เวลาเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาก อีกทั้งมีระยะเวลาศึกษาตามหลักสูตรเพียง 2 ปี นักศึกษาส่วนใหญ่ จึงมุ่งศึกษาต่อหรือมุ่งจบการศึกษา เพื่อหางานทำมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นจึงพบว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นขาดผู้นำทางด้านกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษาที่สนับสนุนการทำกิจกรรมมีน้อย ส่งผลให้ชมรมต่าง ๆ ขาดการดำเนินงานอย่างจริงจัง ทำให้ไม่มีการประชาสัมพันธ์งานของชมรมเท่าที่ควร ดังนั้นนักศึกษาจึงเกิดปัญหาเกี่ยวกับการไม่ทราบว่าการจัดกิจกรรมในระดับสูงกว่าเกณฑ์ ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ กิตติมา เจริญทรัพย์ (2538 : 265) ที่ศึกษาสภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต และพบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์กิจกรรมนักศึกษาไม่ดีพอ

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

3.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามชั้นปี

ปัญหาทางการศึกษา

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาใหม่ยังไม่สามารถปรับตัวกับการเรียนการสอนของวิทยาเขตพระนครเหนือ ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่รู้จักแบ่งเวลา

เรียน ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญที่อาจารย์บรรยาย มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ พิมพ์มาส ตันท์เจริญรัตน์ (2532 : 175) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคตาก พบว่า นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีต่างกันมีปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สืบพงศ์ จินดาพล (2533 : 56) ที่ศึกษาปัญหาทางด้านการเรียน และการปรับตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา มีปัญหาทางด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมนักศึกษาที่วิทยาเขตฯ จัดขึ้นนั้น นักศึกษาที่เข้าร่วมทำกิจกรรมเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากกว่าชั้นปีที่ 2 เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายจะให้ความสนใจกับการเรียนเพื่อให้จบการศึกษาและเพื่อเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีมากกว่าการทำกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งต่างเห็นว่าไม่มีประโยชน์และเสียการเรียน ซึ่งนับว่าเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของสุจินต์ ยมศรีเคน (2536 : 158) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามแผนก

ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษาแผนกช่างยนต์กับนักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนกช่างยนต์อยู่ในระหว่างรื้อโรงฝึกงาน จำนวน 1 หลัง เพื่อสร้างใหม่จึงเหลือโรงฝึกงานสำหรับเรียนภาคปฏิบัติเพียง 1 หลัง ทำให้นักศึกษาต้องเรียนภาคปฏิบัติร่วมกันในโรงฝึกงานที่เหลืออยู่ จึงทำให้นักศึกษาแผนกช่างยนต์มีปัญหาด้านการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนมากกว่านักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์

ส่วนนักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์กับนักศึกษาแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบผลิตภัณฑ์ มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจเป็นเพราะแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์มีสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องปฏิบัติการเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนมากกว่าแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต ซึ่งมีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการคับแคบและกำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุงสถานที่ใหม่ ดังนั้นแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ จึงมี

ปัญหาทางการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับห้องเรียน ห้องปฏิบัติการน้อยกว่านักศึกษาแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต ส่วนนักศึกษาแผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์กับนักศึกษาแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต มีปัญหาทางการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นอาจเป็นเพราะแผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์มีสถานที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนในภาคปฏิบัติคับแคบ อีกทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติก็ชำรุดอยู่ในระหว่างซ่อมแซมจำนวนมาก นักศึกษาแผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์จึงมีปัญหาด้านการศึกษาเกี่ยวกับสถานที่ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนและอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติงานไม่เพียงพอมากกว่านักศึกษาแผนกวิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับความเห็นของดิเรก สุวรรณฤทธิ์ (2534 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ และพบว่า หากห้องปฏิบัติการ ห้องเรียนและวัสดุฝึกงานมีไม่เพียงพอ ย่อมส่งผลต่อการศึกษาของผู้เรียน

นักศึกษาแผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์กับนักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปีการศึกษา 2540 วิทยาเขตฯ รับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เข้าศึกษาในแผนกช่างกลโรงงานเพิ่มขึ้นอีก 2 ห้อง นักศึกษาเหล่านี้จะต้องใช้เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ร่วมกับนักศึกษาแผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์ จึงทำให้นักศึกษาแผนกผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์พบกับปัญหาด้านการศึกษาเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอมากกว่านักศึกษาแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกับความเห็นของ อีรวุฒิ บุญยโสภณ (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ : 63) ที่กล่าวว่า หากเครื่องมือ เครื่องจักร มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา จะทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงาน

3.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท และนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีปัญหาด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จะได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อยกว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ระหว่าง 10,000 -

20,000 บาท และนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้มากกว่า 20,000 บาท ดังนั้น จึงทำให้นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท พบกับปัญหาด้านเศรษฐกิจ เช่น ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส รู้สึกมีปมด้อยเกี่ยวกับฐานะความเป็นอยู่ หรือต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้มาใช้ในการศึกษา ผลการวิจัยนี้นับว่าเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของ กชกร อินทุโสภณ และเฟิร์ล วัฒนากุล (2533 : 65) ที่ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย พบว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ร้อยละ 62.99 มีปัญหาด้านการเงินไม่พอใช้

3.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) จำแนกตามอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง และนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรกรรม มีปัญหาด้านการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง และนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรกรรมได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองน้อย ทำให้นักศึกษาไม่สามารถจัดซื้อหนังสือเกี่ยวกับด้านช่างอุตสาหกรรม ซึ่งมีราคาแพง เพื่อใช้ประกอบการเรียนได้ตามที่ต้องการ จึงต้องใช้วิธียืมหนังสือจากห้องสมุด ซึ่งบางครั้งพบว่านักศึกษามีความต้องการใช้มากแต่หนังสือมีไม่เพียงพอ ซึ่งนับว่าเป็นไปในทำนองเดียวกับงานวิจัยของจุฑาทิพย์ ไชยสถานนท์ (2533 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาปัญหาในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และพบว่านักศึกษาสวนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับหนังสือมีไม่เพียงพอกับความต้องการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของลาวัญญ์ พุ่มพวง (2531 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความเพียงพอของหนังสือในห้องสมุดวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับปริมาณหนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี และเครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ

ไม่เพียงพอ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ปัญหาเหล่านี้نبวก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานของนักศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญและพิจารณาแก้ไขเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ ดังนี้

1.1 ในการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีพศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรมต้องใช้งบประมาณสูงกว่าสาขาอื่น ดังนั้น ในการของบประมาณเพื่อจัดซื้อเครื่องจักรที่ใช้เทคโนโลยีสูงและมีราคาแพง ผู้บริหารจึงควรอธิบายเหตุผล และความจำเป็นในการของบประมาณให้ชัดเจน เพื่อมิให้รายการที่ขอซื้อไม่ได้รับการพิจารณา เนื่องจากเหตุผลไม่เพียงพอ

1.2 แต่งตั้งผู้รับผิดชอบในแต่ละแผนกสำหรับการตรวจซ่อมบำรุง และรักษาเครื่องมือ เครื่องจักร เพื่อให้มีอายุใช้งานได้นานและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน

1.3 ให้นักศึกษาให้เหมาะสม และพอดีกับจำนวนเครื่องมือ เครื่องจักรที่ใช้ฝึกปฏิบัติ

1.4 จัดหาอะไหล่สำรองเพื่อเตรียมการสำหรับซ่อมบำรุงรักษาได้ทันทีที่เครื่องจักรชำรุดหรือขัดข้อง

2. จากผลการประเมินปัญหาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ในข้อพึงคำบรรยายไม่เข้าใจ มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญบางวิชาไม่เพียงพอ ปัญหาเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีความร่วมมือและประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างอาจารย์ประจำวิชา อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์แนะแนว เพื่อช่วยนักศึกษาในการปรับปรุงวิธีการเรียน รวมทั้งจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาทางการเรียนเป็นพิเศษแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล และสอนเสริมความรู้พื้นฐานวิชาสามัญให้แก่นักศึกษาที่มีปัญหา

3. จากผลการประเมินปัญหาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ในข้อสภาพแวดล้อมในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/โรงฝึกงาน ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน ปัญหาเหล่านี้ส่วนหนึ่งเกิดจากโรงฝึกงาน และห้องปฏิบัติการไม่ได้ขนาดสัดส่วนตามมาตรฐานมีจำนวนพื้นที่ไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ การวางผังติดตั้งอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรในโรงฝึกงานและห้องปฏิบัติการไม่ได้มาตรฐาน ระบบแสงสว่าง เสียง และการควบคุมกำจัดมลภาวะต่าง ๆ ไม่ดี เป็นต้น ซึ่งสาเหตุเหล่านี้มาจากการก่อสร้างไม่มีแผนแม่บท ไม่มีการศึกษาข้อมูลที่เป็นจำเป็นในการใช้งาน ขาดงบประมาณในการดำเนินการ ขาดวิศวกรออกแบบโรงฝึกงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่จะเปิดสอน และผู้บริหารไม่ได้แต่งตั้งให้ผู้ใช้หรือผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติการ ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงานให้เหมาะสมต่อสภาพการเรียนการสอนโดยศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน มีแผนแม่บทในการก่อสร้างและดำเนินการจัดหาวิศวกรและสถาปนิกผู้ออกแบบที่มี

ความรู้ความชำนาญมาดำเนินการและให้ผู้ใช้ หรือผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูล เพื่อดำเนินการออกแบบและปรับปรุง โดยให้ความสำคัญในเรื่องแสงสว่าง เสียง การระบาย อากาศ ตลอดจนการควบคุมมลภาวะต่าง ๆ เพื่อสุขภาพของผู้สอนและผู้เรียน

4. จากผลการประเมินปัญหาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ในข้อ วัสดุฝึกมีไม่เพียงพอกับการฝึกปฏิบัติ สาเหตุของปัญหานี้ส่วนหนึ่งมาจากระเบียบขั้นตอนในการจัดซื้อวัสดุยุ่งยากซับซ้อน งบประมาณในการจัดซื้อไม่เพียงพอ ไม่มีการวางแผนงาน ทำให้การจัดซื้อล่าช้า ขาดการประสานงานและติดตามของผู้รับผิดชอบ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรแก้ไขโดยร่างกฎเกณฑ์และระเบียบการจัดซื้อให้เร็วขึ้นและรัดกุม วางแผนการจัดซื้อวัสดุฝึกให้สอดคล้องกับตารางการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาตามหลักสูตร มีการทำแผนงานตรวจสอบ และติดตามดูแลการใช้วัสดุฝึกให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสั่งซื้อ

5. จากผลการประเมินปัญหาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ในข้อ หนังสือในห้องสมุดไม่ทันสมัยทำให้เกิดอุปสรรคต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน หนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้านอกเวลาเรียน ปัญหาเหล่านี้เกิดจากงบประมาณในการดำเนินการมีจำกัดไม่เพียงพอในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ตามความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ ผู้บริหารจะต้องถือเป็นนโยบายที่จะจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการให้เหมาะสมเพียงพอ พร้อมทั้งหาแหล่งบริจาคเอกสารสารสนเทศต่าง ๆ จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน และควรส่งเสริมให้มีบริการเอกสารสารสนเทศที่ทันสมัยอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเฉพาะปัญหาแต่ละปัญหา เพื่อจะได้เข้าใจถึงสาเหตุและทราบข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างจริงจังเฉพาะเรื่องดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาต่อเนื่องเป็นระยะ เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไป ว่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพ

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงบริการต่าง ๆ ที่จัดให้แก่นักศึกษา

4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ กับปัญหาของนักศึกษาวิทยาเขตอื่น ๆ
5. ควรมีการศึกษาปัญหาของนักศึกษา โดยการศึกษาตัวแปรเพิ่มเติม เช่น ภูมิลำเนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น
6. ควรมีการศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ในรอบอื่น ๆ ได้แก่ รอบบ่าย รอบค่ำ และภาคสมทบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชกร อินทุโสภณ และเพิร์ล วัฒนากุล. "การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย," ใน บทคัดย่องานวิจัย 2528 - 2533. หน้า 65. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยพายัพ, 2533.
- กิตติมา เจริญนิรันดร์. "สภาพของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต," ใน บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาคปลาย ปีการศึกษา 2537. หน้า 265. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538.
- กิตติรัตน์ ทับทิว. การศึกษาทัศนคติของอาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยที่สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา ในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2534. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษา : สื่อการสอน อุปกรณ์ และโรงฝึกงานกับความสามารถทางวิชาชีพของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2535.
- จุฑาทิพย์ ไชยธรรม. ปัญหาในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- จุไร ชุมชุม. สภาพแวดล้อมและสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ชนิดดา โกวิทวาท. ความต้องการของนิสิตอักษรศาสตร์ในการใช้บริการห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- ดวงกมล คงเมือง. "ผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน," ใน รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2532. หน้า 205. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2534. อัดสำเนา.

เตือนใจ ชีวภักดี. ศักยภาพของคนหนุ่มสาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ.

กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ทองเรียน อมรัชกุล. การบริหารกิจการนิสิต : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :

จงเจริญการพิมพ์, 2525.

เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ, สถาบัน. แบบรายงานสถิติการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ : แผนกทะเบียน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ, 2540.

_____. แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ระดับอุดมศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ, 2533.

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, สถาบัน. เอกสารการสัมมนาเรื่องมาตรฐานอาชีวศึกษาไทย : ใครกำหนด. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2536.

ธรรมบุญ ฤทธิมนี. "แผนพัฒนาการศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)," วารสารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 9(2) : 13 - 20 ; 2535.

ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์.

นพดล ทองโสภิต. "ปัญหาอุดมศึกษาในสังคมไทยปัจจุบัน," วารสารศึกษาศาสตร์. 13(2) : 17 ; มิถุนายน - กันยายน 2532.

นลินี กิติเวชกุล. การรับรู้ การเข้าร่วม และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533. อัดสำเนา.

น้อยนภา สีนุบดี. อิทธิพลของดิสโก้เทคที่มีต่อเยาวชนวัยรุ่น : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนในสังกัดกองการมัธยม กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สส.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530. อัดสำเนา.

นันทา จงศิริโชค. การศึกษาความต้องการของนักศึกษาอาชีวศึกษาต่อบริการของสมาคมผู้ปกครองและครู : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สส.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

นิจพงศ์ ศรีวรรณ. ความต้องการและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของ

นักศึกษากลุ่มวิทยาลัยครุภาคตะวันตก. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

นิธิดา บุณจันทร. การบริหารงานในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรม

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2536. อัดสำเนา.

บรรเทิง ชลช่วยชีพ. กิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

อักษรเจริญทัศน์, 2533.

บุญชัย เสริญวงศ์สัจย์. การศึกษาปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2535. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.

อัดสำเนา.

บุบผา การ์เวท. สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

เบญจภา สุธะพินทุ. สาเหตุของการสูญเปล่าทางการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ :

กรณีศึกษาของวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ,

2536. อัดสำเนา.

ประกอบ คุปรัตน์. ความเป็นผู้นำ เป้าหมายและอำนาจในสถาบันอุดมศึกษา. โครงการ

ตำราและเอกสารคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ปราณี รามสูตร. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ, 2538.

ปิยะชาติ โชคพิพัฒน์. "ปัญหาและความต้องการร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา สถาบัน

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ," วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

3(2) : 122 - 127 ; ธันวาคม 2535.

ปทุมศรี พ่วงสุวรรณ. "ชีวิตในมหาวิทยาลัย : การพัฒนาคุณภาพนักศึกษา," วารสารส่งเสริม

ประสิทธิภาพการสอน. 2(2) : 1- 3 ; 2533.

พลศึกษา, กรม. ปัญหา สาเหตุและแนวทางในการแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

นักศึกษา. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ กรมพลศึกษา. 2533.

- พิมพ์มาส ตันเจริญรัตน์. ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคตาก. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- ไพฑูรย์ สิ้นลรัตน์. งานวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. ข้อมูลพื้นฐานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย, 2538.
- เยาวนาถ อุทยมกุล. สภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2532. อัดสำเนา.
- รุ่งทิวา เสาร์สิงห์ และทักษิณา เครือหงส์. "กรณีศึกษาบุคลิกภาพและพฤติกรรมของผู้เรียนสายอาชีพ," พัฒนาเทคนิคศึกษา. 6(12) : 18 - 25 ; ตุลาคม 2537.
- ลาวัณย์ พุ่มพวง. ความเพียงพอของหนังสือในห้องสมุดวิทยาลัยครูบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.
- วรรณภา ปุณฺณโชติ และวัชร ทรัพย์มี. ปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยและการให้บริการคำปรึกษาแนะแนว. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- วลีวรรณ ศรีเดชะวิวัฒน์. ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536. อัดสำเนา.
- วันชัย จันทรวงศ์. "การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรช่างช่างานาญงาน (ช่างฝึกหัด) โครงการช่างฝึกหัด สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ," สจพ. วิจัย 2. 1 ; พฤศจิกายน 2535.
- วิทยา นาควัชร. หมอวิทยาช่วยแก้ปัญหาการเลี้ยงลูกและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาตนเองและนักบริหาร, 2537.
- วิลาวรรณ จารุชัยนิวัฒน์. ปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. บุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, พวงทิพย์ ชัยพิศาลสุฤษดิ์ และพนิดา ดามาพงศ์. รายงานผลการวิจัยเรื่อง นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : ประกายพริก, 2530.
- ศิริวรรณ สุขดี. การศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาที่สังกัดกรมพลศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2534. อัดสำเนา.
- สมโภชน์ เอนกสุข. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่อความต้องการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สมสุข ชีระพิจิตร. "ลักษณะนิสิตนักศึกษา," ใน เอกสารการประชุมสัมมนาเรื่องการพัฒนางานแนะแนวเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา. หน้า 144 - 156. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2536.
- สรรเสริญ อุทัยเฉลิม. คนมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : แผนกอิสระสื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สว่างจิต ศรีระชา. ชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- สืบพงศ์ จินดาพล. การศึกษาปัญหาทางด้านการเรียนและการปรับตัวของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ปริญญาโท กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2533. อัดสำเนา.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชา 22305 : พฤติกรรมวัยรุ่น (Adolescent Behavior). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532.
- สุจินต์ ยมศรีเคน. ปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2535. ปริญญาโท กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536. อัดสำเนา.
- สุวรรณ สุขสมภักดิ์. สภาพแวดล้อมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราชในทัศนะของนักศึกษาอาจารย์และผู้บริหาร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

- ลำเนาวิ ขจรศิลป์. มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- ลำเนาวิ ขจรศิลป์ และบุญเรียง ขจรศิลป์. ความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารฝ่ายกิจการนักศึกษาเกี่ยวกับการประชุมเชียร์ และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลานครินทร์. กรุงเทพฯ : กองบริการวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2531.
- อดุลย์ วิริยเวชกุล. "นักศึกษาแพทย์กับนิสิตไฝรู้," สารศิรราช. (38) : 385 - 386 ; 2529.
- อมรา ศรีสังข์. "การรับรู้ การเข้าร่วม และความคิดเห็นต่อกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์," ใน เนื้อหาอวทยานิพนธ์ พ.ศ. 2533. หน้า 403. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.
- อรทัย ผลเนื่องมา. การศึกษาลักษณะกลุ่มเพื่อนของนักศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร. วชิยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- อังสนา เปตะนันท์. "คลายความวุ่นของวัยรุ่นได้อย่างไร," วารสารแนะแนว. 29 (156) : 41 - 42 ; ธันวาคม 2537 - มกราคม 2538.
- อำไพพรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์. ปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา. วชิยานิพนธ์ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529. อัดสำเนา.
- Cogan, Morris L. "Studies of Teacher Behavior," The Journal of Experimental Education. 26 : 137 - 139 ; January, 1975.
- Cronbach, Lee J. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed., New York : Harper and Row, 1970.
- Edwards, Allen Louis. Technique of Attitude Scale Construction. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1957.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5th ed., Auckland : McGraw-Hill International Book Company, 1981.
- Fleming, Michael C. and Joseph, G. Nellis. Principles of Applied Statistics. London : Routledge, 1994.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Education and Psychology Measurement. 30 : 608 : Autumm, 1970.

- Perlman, Richard. The Economic of Education. New York : McGraw-Hill, 1973.
- Proveda, T.G. "Reputation and the Adolescent Girl : an Analysis," Adolescence. (10) : 127 - 136 ; 1975.
- Rogers, Dorothy. Adolescents and Youth. 5th ed., Englewood Cliffs, N.J. : Prentic-Hall, Inc. 1985.
- Sheehan, John. The Economic of Education. London : George Allen Ltd., 1973.
- Thieke, William Scott. "A Model of Developmental Change in Freshman Students : Confirming Chickering's Theory of Student Development," Dissertation Abstracts International. 55(8) : 2300-A ; 1995.
- Walsh, W.W. Theories of Person-Environment Interaction : Implication for the College Student. Iowa : The American College Testing Program, 1973.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experiment Design. 2nd ed., New York : McGraw-Hill Book Company, 1971.

ภาคผนวก

แบบสอบถามปัญหาของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างแต่ละข้อให้ครบ
ทุกข้อ ตามสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพของนักศึกษา

1.1 ปัจจุบันเป็นนักศึกษา ☐ ชั้นปีที่ 1 ☐ ชั้นปีที่ 2

1.2 กำลังศึกษาในแผนก ☐ ช่างยนต์
☐ ผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์
☐ ช่างโลหะ
☐ ช่างไฟฟ้า
☐ ช่างอิเล็กทรอนิกส์
☐ เทคนิคคอมพิวเตอร์
☐ วิศวกรรมเขียนแบบและออกแบบการผลิต

1.3 รายได้ของบิดามารดาหรือรายได้ของผู้ปกครอง เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท
☐ ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท
☐ มากกว่า 20,000 บาท

2. ผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาของท่าน

☐ บิดา
☐ มารดา
☐ บิดาและมารดา
☐ ผู้ปกครองหรือผู้อุปการะ

3. อาชีพของผู้สนับสนุนหรือผู้อุปการะในการศึกษา

☐ รับราชการ
☐ รัฐวิสาหกิจ
☐ รับจ้าง
☐ ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ
☐ เกษตรกรรม
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาของนักศึกษาในด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และ
ด้านกิจกรรมนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อและพิจารณาว่าท่านมีปัญหาอยู่ในระดับใด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องตามสภาพความเป็นจริงของท่านคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	หมวดที่ 1 ปัญหาทางการศึกษา						
1.	ขาดสมาธิในการเรียน						☐
2.	ฟังคำบรรยายไม่เข้าใจ						☐
3.	มีความรู้พื้นฐานวิชาสามัญบางวิชาไม่เพียงพอ						☐
4.	มีความรู้พื้นฐานวิชาชีพบางวิชาไม่เพียงพอ						☐
5.	ไม่ชอบแผนกวิชาที่เรียนอยู่						☐
6.	ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน						☐
7.	ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญที่อาจารย์บรรยาย						☐
8.	ไม่มีที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน						☐
9.	ไม่สามารถขอรับคำปรึกษานอกเวลาเรียนจาก อาจารย์ผู้สอน						☐
10.	สภาพแวดล้อมในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ/ โรงฝึกงานไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน						☐
11.	หนังสือในห้องสมุดไม่ทันสมัยทำให้เกิดอุปสรรคต่อ การค้นคว้านอกเวลาเรียน						☐
12.	หนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า นอกเวลาเรียน						☐
13.	ไม่ได้รับความสะดวกจากการให้บริการของ ห้องสมุด						☐
14.	เวลาให้บริการของห้องสมุดไม่เหมาะสมต่อ การค้นคว้านอกเวลาเรียน						☐
15.	เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติไม่อยู่ ในสภาพที่ใช้งานได้ดี						☐
16.	เครื่องจักร/เครื่องมือ/อุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ ไม่เพียงพอ						☐
17.	วัสดุฝึกมีไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ						☐

ข้อที่	ข้อความ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	หมวดที่ 2 ปัญหาด้านสังคม						
18.	ปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนไม่ได้						☐
19.	ไม่ยอมเข้าสังคมกับเพื่อนเพราะรู้สึกว่ามีปมด้อย						☐
20.	ไม่มีเพื่อนสนิทไว้ใจหรือปรึกษาได้						☐
21.	ทะเลาะกับเพื่อนอยู่เสมอ						☐
22.	จำเป็นต้องทำตามความเห็นของกลุ่มเพื่อน เพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม						☐
23.	ถูกเพื่อนชักจูงไปในทางไม่ดีเพราะไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง						☐
24.	มักมีความคิดเห็นขัดแย้งกับเพื่อน						☐
25.	ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนเนื่องจากผลการเรียนไม่ดี						☐
	หมวดที่ 3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ						☐
26.	ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครองน้อย						☐
27.	ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนบางโอกาส						☐
28.	รู้สึกมีปมด้อยเกี่ยวกับฐานะความเป็นอยู่						☐
29.	เป็นหนี้สินเพราะเอาเงินมาใช้จ่ายในด้านการเรียน						☐
30.	ไม่รู้จักการใช้เงินอย่างเหมาะสม						☐
31.	มีปัญหาด้านการเงินแต่ไม่กล้าขอทุนเพราะความอาย						☐
32.	ต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้มาใช้ในการเรียน						☐
33.	เสื้อผ้าของใช้ส่วนตัวเพื่อการเรียนมีไม่เพียงพอ						☐
	หมวดที่ 4 ปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา						☐
34.	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้เสียการเรียน						☐
35.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดในปัจจุบันไม่มีประโยชน์						☐
36.	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้สิ้นเปลืองเงิน						☐
37.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดใช้เวลาามาก						☐

ข้อที่	ข้อความ	ระดับปัญหา					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
38.	ไม่ได้รับความสนใจให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา						
39.	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่มีการส่งเสริมการทำกิจกรรมนักศึกษาอย่างจริงจัง						☐
40.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นไม่ก่อให้เกิดความรักและผูกพันกับสถาบัน						☐
41.	เป็นหน่วยกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่ได้รับความร่วมมือในการจัดกิจกรรมนักศึกษาจากผู้เกี่ยวข้อง						☐
42.	มีการแบ่งพรรคแบ่งพวกในกลุ่มที่ทำกิจกรรม						☐
43.	กิจกรรมนักศึกษาที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา						☐
44.	เวลาที่จัดกิจกรรมไม่ตรงกับเวลาว่างของนักศึกษา						☐
45.	ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะไม่ศรัทธาการทำงานของสโมสรนักศึกษา						☐
46.	ไม่ทราบข่าวการจัดกิจกรรมนักศึกษา						☐
47.	กิจกรรมนักศึกษาไม่ช่วยส่งเสริมประสบการณ์นอกห้องเรียนอย่างแท้จริง						☐

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษา

ด้านการศึกษา.....

.....

ด้านสังคม.....

.....

ด้านเศรษฐกิจ.....

.....

ด้านกิจกรรมนักศึกษา.....

.....

ขอบคุณที่กรอกแบบสอบถาม

แผนกวิชาการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

พฤศจิกายน 2539

เรื่อง ขออนุมัติโครงการในการตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐติยา จตุรนาคากุล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) เพื่อทำเป็นวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการให้ คำแนะนำ ช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นกับนักศึกษา รวมทั้งเป็น ประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาในทุกด้าน

ในการวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ตรงกับเนื้อหาสาระ ซึ่งจะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคำคำตอบของนักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อปัญหาของนักศึกษาอันจักเป็นประโยชน์ต่อ การวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม

จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐติยา จตุรนาคากุล)

ผู้วิจัย

(สำเนา)

ที่ ทม 1007/

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

พฤศจิกายน 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

· บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางณัฐติยา จตุรนาคากุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

ทั้งนี้อยู่ในการควบคุมของ

ดร. จารุวรรณ สกุลคู

ประธาน

ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ

เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และ
ขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศิริยุภา พูลสุวรรณ

(นางสาวศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

(สำเนา)

ที่ ทม 1007/3561

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

27 สิงหาคม 2539

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางณัฐติยา จตุรนาคากุล เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

ทั้งนี้อยู่ในการควบคุมของ

ดร. จารุวรรณ สกุลคู

ประธาน

ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2540 เพื่อเป็นข้อมูล
ในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และ
ขอขอบคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศิริฎา พูลสุวรรณ

(นางสาวศิริฎา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

แผนกวิชาการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

สิงหาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน นักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ

ด้วยข้าพเจ้า นางณัฐติยา จตุรนาคกุล นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) เพื่อทำเป็นวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดบริการด้านต่าง ๆ แก่ นักศึกษาเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนานักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การวิจัยครั้งนี้จะดำเนินได้จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาในการ ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง คำตอบทั้งหมดในแบบสอบถามนี้จะใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เท่านั้น และจะเก็บไว้เป็นความลับ โดยการนำเสนอข้อมูลจะกระทำในรูปของการแปรผลรวม เท่านั้นจึงไม่มีผลกระทบต่อนักศึกษาแต่ประการใด

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐติยา จตุรนาคกุล)

ผู้วิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์
อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ดร.สมสุข ธีระพิจิตร
หัวหน้าแผนกวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. นายณพ กลิ่นจันทร์
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
4. นายปิยะชาติ โชคพิพัฒน์
นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ ระดับ 8
หัวหน้าฝ่ายวิจัย สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
5. นายนคร ศรีสุโข
นักจิตวิทยา ระดับ 6
โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา

ប្រភព៖ ខ្ញុំផ្ទាល់

ชื่อ - สกุล นางณัฐติยา จตุรนาคากุล
สถานที่เกิด อำเภอปทุมวัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 113/84 หมู่ 4 ถ.ดลิ่งชั้น - สุพรรณบุรี ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7 ทำหน้าที่หัวหน้าแผนกแนะแนว
สถานที่ทำงานปัจจุบัน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2521 ศิลปศาสตรบัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์)
จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2541 การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา)
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปัญหาของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า)

บทคัดย่อ
ของ
ณัฐติยา จตุรนาคกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

ตุลาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) 4 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านกิจกรรมนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (รอบเช้า) ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 126 คน จำแนกตามตัวแปรประกอบด้วย แผนก ชั้นปี รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert's Scale) ได้แบบสอบถามคืนคิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ที-เทสต์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์รายคู่แบบวิธีดันแคน (Duncan) ผลการวิเคราะห์พบว่า

นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษายู่ในระดับปานกลางและสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกันมีปัญหามาแตกต่างกัน นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมอยู่ในระดับน้อยและเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ พบว่า นักศึกษามีปัญหาในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แตกต่างกันมีปัญหามาแตกต่างกัน นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปี แผนก อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกันมีปัญหามาแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองรายได้แตกต่างกันมีปัญหามาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษามีปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษายู่ในระดับปานกลางและเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์แล้วต่ำกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปรพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีปัญหามาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีแผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแตกต่างกัน มีปัญหามาแตกต่างกัน

THE PROBLEMS OF TWO-YEAR DIPLOMA STUDENTS (DAYTIME)
AT RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY, NORTH BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
NUTTIYA JATURANAKAGUL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Higher Education
October 1998

The purpose of this research was to study students' perceptions related to educational, social, economical, and student activity problems of students at Rajamangala Institute of Technology, North Bangkok Campus. The sample included 126 two-year Diploma students who enrolled in the first semester of the academic year 1997. The variables were studied and classified according to students' fields of study, educational levels, parents' income, and parents' occupations. The data was collected using a five-point Likert type questionnaire. The questionnaires were distributed to the sample and 100 per cent were returned. The mean, standard deviation, t-test, on way ANOVA, and Duncan method were statistical methods applied. It was found that students' problems were at the moderate level. When compared with a pre set standard, students had problems at higher level than the standard at .05 significant level. In a comparison according to the fields of study, educational levels, parents' income, and parents occupations, the significant differences were found among students with different fields of study, educational levels, parents' income but not among students with different parents' occupations. Students had low social problems and when compared with pre set standard, students' social problems were statistically lower than the standard. There was no difference found on comparing among students with different backgrounds. On economical problems, students had problems at low level and were statistically lower than pre set standard, Only students with different parents' income had different economical problems. Students' problems pertaining to students activities were at moderate level. When compared with the pre set standard, students problems were significantly lower than the standard. The results of a comparison among students with different background showed significance difference among students with different educational levels, but there was no difference found among other groups.